Tarnopol, dnia 1 marca 1931.

TARNOPOLSKI
Dziennik Wojewódzki

Nr. 4.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY.

50

Rozporządzenie

Ministra Rolnictwa z dnia 31 stycznia 1931 r. o wprowadzeniu w życie na niektórych obszarach Państwa ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami.

Na podstawie art. 2, 11 i 13 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. Rz. P. Nr. 121, poz. 868) zarządzam co następuje:

§ 1. Na obszarze:

gminy Sztabin w powiecie augustowskim oraz gmin Skidel i Zytomla, w powiecie grodzieńskim, województwie białostockiem;

gmin Bieliny i Dąbrowy, w powiecie i województwie kieleckiem;

powiatów: bialskiego, gorlickiego, jasielskiego, oświęcimskiego i żywieckiego, w województwie krakowskiem;

powiatów: bobreckiego, brzowskiego, dobromilskiego, drohobyckiego, jaworowskiego, mościckiego, przemyskiego, sanockiego, starosamborskiego i strzyżowskiego, w województwie lwowskiem;

powiatu wąbrzeskiego, w województwie pomorskiem;

powiatu gnieznieńskiego, w województwie poznańskiem;

powiatów: brzeżańskiego, podhajeckiego i skałackiego, w województwie tarnopolskiem oraz

powiatu kutnowskiego, w województwie warszawskiem

— z dniem 1 marca 1931 r. wchodzą w życie postanowienia ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 121, poz. 868) z wyjątkiem postanowień art. 1 ust. 1 oraz art. art. 5, 8, 9 tejże ustawy, które wchodzą w życie z dniem 1 sierpnia 1931 r.

§ 2. Dla obszaru każdego z powiatów, wymienionych w § 1, dla obszaru gminy Sztabin, w powiecie augustowskim, dla obszaru gmin: Skidel i Zytomla, w powiecie grodzieńskim, jako też dla obszaru gmin: Bieliny i Dąbrowa, w powiecie kieleckim, powołuje się po jednej komisji kwalifikacyjnej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: **Leon J. Połczyński.**

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 13 z dnia 17 lutego 1931 r., poz. 63).

51

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 23 stycznia 1931 r. L. Rol. 3793/30 w sprawie zaopatrywania rzeźni i targowisk w urządzenia niezbędne ze względów weterynaryjnych i sanitarno-porządkowych.

Na podstawie art. 108 pkt. 1 a. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928

o organizacji i zakresie działania administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz art. 16 lit. e Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) jakoteż okólnika Nr. 1055 Ministerstwa Rolnictwa z dnia 10 grudnia 1930, Nr. 4341—W—III celem zaopatrzenia rzeźni i targowisk w urządzenia zabezpieczające prawidłowe przeprowadzanie nadzoru weterynaryjnego, również oczyszczania i odkażania oraz stworzenia warunków do należytego wykonywania urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, wreszcie ochrony przed niebezpieczeństwem przeniesienia zaraźliwych chorób zwierzęcych, zarządzam co następuje.

I. Rzeźnie.

1) Rzeźnie większe powinny w miarę możności, posiadać połączenie torem kolejowym z siecią koleji żelaznej, zwłaszcza te rzeźnie, do których zgodnie z obowiązującemi przepisami mają być dowożone zwierzęta rzeźne z miejscowości i obszarów zapowietrzonych, lub zagrożonych zaraźliwemi chorobami zwierzęcemi.

Rampa wyładunkowa w rzeźni winna być zaopatrzona w zagrody dla poszczególnych gatunków zwierząt urządzanych w ten sposób, aby zwierzęta mogły być należycie zbadane. W rzeźniach, w których wyładowanie lub załadowanie ma się odbywać w porze wieczornej lub nocnej, winna być dostatecznie oświetlona.

2) W każdej rzeźni winna znajdować się oddzielna hala dla uboju bydła rogatego, oddzielna do uboju świń i wspólna dla uboju cieląt, owiec i kóz. W rzeźniach mniejszych wystarczające są dwie hale, mianowicie jedna dla świń, a druga wspólna dla bydła rogatego, cieląt i kóz.

3) Płuczkarnie kiszek winny być oddzielne: jedna dla świń, druga może być wspólna dla bydła rogatego, cieląt, owiec i kóz. Płuczkarnie te nie mogą być umieszczone w halach przeznaczonych do uboju zwierząt.

4) Podłogi w halach, płuczkarniach i wszystkich innych pomieszczeniach rzeźni podlegających łatwo zanieczyszczeniu winne być sporządzone z materjału gładkiego i nieprzepuszczalnego i — o ile możności wolno rowkowane, oraz winne posiadać odpowiedni spadek do kanałów przykrytych rusztami. Wewnętrzna powierzchnia ścian winna być na wysokość conajmniej 2½ metra nieprzepuszczalna i wygładzona, lub wyłożona tafelkami, albo pomalowana na jasno farbą olejną.

5. Hale do uboju zwierząt winne być dostatecznie oświetlone i zaopatrzone w dostateczną ilość haków do wieszania sztuk zwierząt i narządów wewnętrznych, haki te powinny być dość grubo pobielone, lub w inny sposób stale od rdzy zabezpieczone.

6) Wszystkie hale, przedewszystkiem zaś hale do uboju świń, a także płuczkarnie, powinne być zaopatrzone w urządzenia umożliwiające dostateczne przewietrzanie.

7) Każda rzeźnia powinna być zaopatrzona w dostateczną ilość wody odpowiadającej warunkom normalnej wody do picia.

8) Odpływy (ścieki) z rzeźni nie mogą być odprowadzane do wód, rzek, strumieni, jezior, stawów i t. p., ani też na pastwiska, pola lub osiedla ludzkie bez uprzedniego oczyszczenia.

W miejscowościach skanalizowanych odpływy z rzeźni można doprowadzać do sieci kanalizacyjnej.

W miejscowościach nie skanalizowanych odpływy winny być oczyszczane przez zastosowanie środków mechanicznych i chemicznych lub biologicznych.

W zależności od miejscowych warunków w rzeźniach mniejszych nie posiadających takich urządzeń, odpływy winne być odprowadzone do nieprzepuszczalnych i szczelnie zamykanych zbiorników, które należy jaknajczęściej opróżniać i oczyszczać.

9) Stajnie przy rzeźni winne posiadać ściany i podłogi sporządzone z materjału nieprzepuszczalnego, dającego się łatwo oczyścić i odkazić.

Ponadto stajnie te winne posiadać dostateczne oświetlenie, oraz zaopatrywane stale w dostateczny zapas podściółki, którą należy odnawiać przy każdej zmianie zwierząt.

10) Do składania nawozu ze stajen i t. p. oraz zawartości jelit, żołądków jakoteż innych stałych odpadków winne być urządzone nieprzepuszczalne i szczelnie zamykane zbiorniki, które należy jaknajprędzej opróżniać. Najbardziej celowe jest składanie nawozu, odpadków i t. p. bezpośrednio do wozów.

11) Stajnie i hale do uboju koni i innych zwierząt jednokopytowych jak również psów, winne być całkowicie oddzielone od ogólnej rzeźni.

12) Rzeźnia winna — o ile możności posiadać odosobione i dla nieupoważnionych osób niedostępne pomieszczenie dla zwierząt chorych i podejrzanych z osobnem urządzeniem do uboju takich zwierząt i osobną płuczkarnię kiszek.

13) Pomieszczenia dla lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy mięsa jak również pomieszczenia do badania mięsa świń co do włośni należy urządzić w pobliżu hal do uboju zwierząt. Pomieszczenie do badania co do włośni winno posiadać dostateczne oświetlenie i być zaopatrzone w potrzebną ilość mikroskopów.

14) Pomieszczenia dla rzeźników i robotników winny być zaopatrzone w umywalnie i także w miarę możności w natryski, oraz szafy na ubrania i bieliznę.

15) W celu zapewnienia prawidłowego nadzoru weterynaryjnego i porządku w rzeźni, właściwa władza samorządowa winna określić dni i godziny uboju oraz wydać przepisy, dotyczące zachowania się osób, znajdujących się i pracujących w rzeźni, przestrzegania czystości, dostępu do rzeźni i t. p.

II. Targowiska.

1) Targowisk (miejsc spędu) dla zwierząt hodowlanych i użytkowych nie należy urządzać w pobliżu rzeźni lub targowiska (miejsca spędu) dla zwierząt rzeźnych. Jeżeli ze względu na warunki miejscowe jest to koniecznie potrzebne, to targowisko (miejsce spędu) dla zwierząt hodowlanych i użytkowych, powinno być w zupełności odosobione i zaopatrzone w urządzenie, uniemożliwiające bezpośrednią styczność zwierząt ho-

dowlanych i użytkowych ze zwierzętami rzeźnemi i utrudniające bezpośrednio komunikowanie się osób, stykających się ze zwierzętami rzeźnemi, z osobami, które mają styczność ze zwierzętami hodowlanemi i użytkowemi.

2) Targowiska nie mogą być urządzane na terenie bagnistym i zalewowym i winne być jak również drogi dojazdowe, wybrukowane, ewentualnie wyszutrowane.

3) Ogrodzenie targowisk ma być w ten sposób urządzone, aby zwierzęta doprowadzone na targi nie mogły się przedostać w obręb targowiska z ominięciem miejsca wpędu zaopatrzonego w kancelarję dla urzędującego lekarza weter.

4) Targowiska winne być podzielone na oddziały dla poszczególnych zwierząt, zaś dla zakwestjonowanych z różnych przyczyn zwierząt, należy urządzić w obrębie targowiska okół obserwacyjny.

5) Na każdem targowisku winno znajdować się zależnie od warunków miejscowych waga pomostowa do ważenia zwierząt, studnia, jakoteż chlewy i stajnie spędowe, których urządzenie jak również woda ze studni muszą odpowiadać przepisom zapodanym w punkcie 7 i 8 działu I-szego tego rozporządzania.

6) Na każdem targowisku mają być urządzone ustępy dla użytku publicznego.

Celem utrzymania porządku na targowisku, winna władza samorządowa wydać przepisy, dotyczące czasu trwania targu, przestrzegania czystości, dostępu na targowisko i t. d.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: **Moszyński.**

52

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 lutego 1931 r. L. R. W. 248 w sprawie zwalczania pomoru — zarazy świń na obszarze Województwa tarnopolskiego.

Ze względu na obecny pomyślny stan pomoru i zarazy świń na obszarze Województwa tarnopolskiego, uchylam moje rozporządzenie z dnia 11 kwietnia i 26 lipca 1930 r., L. Rol. 1136 i 2359/30 oraz zarządzam na zasadzie art. 16, 26 i 27 Rozporz. Prez. Rzpltej z 22 sierpnia 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, celem zapobieżenia rozwlekaniu tej zarazy co następuje:

§ 1. Na całym obszasze Województwa tarnopolskiego zabraniam:

a) Pędzenia świń na wspólne pastwiska, wszelkiego pędzenia świń pieszo, oraz puszczania świń samopas,

b) Wchodzenia osobom handlującym nierogacizną, względnie osobom mającym wskutek swego zawodu styczności z nierogacizną (grabarze, oprawcy, kastratorzy, rzeźnicy, masarze i t. d.) do stajen, obór chlewów, oraz krążenia od zagrody do zagrody z miejscowości do miejscowości.

§ 2. Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII-go powołanego na wstępie Rozporządzenia Prez. Rzpltej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: **Moszyński.**

53

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 17 lutego 1931 r., L. AD. 633/31 w sprawie wysokości wartości świadczeń i należytości egzekwowanych przez organa gminne w trybie administracyjnym.

Na zasadzie art. 108 pkt 1 ą i art. 110 punkt 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działalności władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), oraz art. 9 rozp. Prez. Rz. Polsk. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) zarządzam co następuje:

§. 1. Rozporządzenie moje z dnia 18 października 1930 roku, L: AD. 5533/30, ogłoszone w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 16 z dnia 1 listopada 1930 roku poz. 318 zmieniam w tym kierunku, że dla miasta Buczacza, jako podlegającego ustawie gminnej z dnia 13 marca 1889 r. oznaczam kwotę 2.000 zł., jako najwyższą sumę, do wysokości której mogą władze państwowe lub komunalne na podstawie tytułu egzekucyjnego, zaopatrzonego rygorem wykonalności, zwracać się bezpośrednio do władz gminnych z żądaniem przeprowadzenia egzekucji.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: **Moszyński.**

54

Zarządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 4 lutego 1931 r., L. Rol. 107 o oczyszczaniu i odkażaniu samochodów ciężarowych, używanych do przewozu zwierząt.

Na podstawie art. 16 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządzam celem zapobieżenia przeniesieniu zaraźliwych chorób zwierzęcych za pośrednictwem samochodów ciężarowych, używanych do przewozu zwierząt gospodarskich oraz wskutek reskryptu

Ministerstwa Roln. z 3 stycznia 1931, Nr. O-W-I/31 co następuje:

§ 1. Każdy samochód ciężarowy oraz przyczepka używana do przewozu zwierząt gospodarskich (zwierząt racicowych oraz drobiu) przez handlujących zwierzętami, komisjonerów, spółdzielnie zajmujące się obrotem zwierzętami, rzeźników i przedsiębiorstwa przewozowe, winien być zgłoszony do powiatowej Władzy administracji ogólnej tego powiatu, w którym jest położona siedziba przedsiębiorstwa.

§ 2. Powiatowa Władza administracji ogólnej wyda na każdy poszczególny samochód książeczkę kontroli przewozu zwierząt według załączonego wzoru, którą posiadacz samochodu winien mieć zawsze przy sobie.

Książeczka ta winna być sznurowana i zaopatrzona w pieczęć i podpis odnośnej Władzy administracji ogólnej.

§ 3. Każdy samochód oraz przyczepka wymieniona w § 1 winny mieć ściany tak urządzone, by wystawianie głów zwierząt było niemożliwe, ściany pomieszczenia do wysokości conajmniej pół metra o ile możności szczelne, a dno i dolna część ścian do wysokości 20 cm. winny być obite wewnątrz blachą tak, by wypadanie ściółki, nawozu, jakoteż wsiąkanie części płynnych było uniemożliwione.

§ 4. Samochód i przyczepka używana do przewozu zwierząt racicowych i drobiu mają być po ukończonym przewozie poddane oczyszczeniu i odkazeniu według przepisów określonych w § 7 tego zarządzenia.

Zarząd miejscowej gminy może wyznaczyć osobne miejsce do przeprowadzenia tego oczyszczenia i odkażania.

§ 5. Obowiązek przeprowadzania oczyszczenia i odkażenia należy do posiadacza lub użytkującego samochód.

§ 6. Oczyszczanie i odkażanie samochodu i przyczepki winno odbyć się natychmiast (nie później jednak niż w 24 godzin) po ukończeniu przewozu zwierząt. Przed oczyszczeniem i odkażeniem samochód i przyczepka nie mogą być używane do przewozu.

§ 7. Oczyszczenie i odkażenie samochodów ciężarowych i przyczepek winno być wykonane przy zastosowaniu przepisów określonych w ustępach I i II strony ostatniej załączonego wzoru książeczki kontroli przewozu zwierząt (§ 2).

W razie niebezpieczeństwa zaraźliwej choroby zwierzęcej należy przeprowadzić obustronne odkażenie zapomocą mieszanki krezolu z kwasem siarczanym (3%)—„ustęp III przepisów podanych na ostatniej stronie załączonego wzoru książeczki kontroli przewozu zwierząt (§ 2).

§ 8. Nadzór nad wykonaniem oczyszczenia i odkażenia samochodów i przyczepek należy do zarządu miejscowej gminy. Każde przeprowadzenie tego oczyszczenia i odkażenia zarząd miejscowej gminy winien stwierdzić i zaznaczyć w rubryce 9 książeczki z podaniem daty i podpisu urzędnika wykonującego nadzór.

§ 9. Kontrolę nad wykonaniem powyższego zarządzenia przeprowadza powiatowa Władza administracji ogólnej za pomocą powiatowego lekarza weterynaryjnego i Policji Państwowej.

§ 10. Wyjątki od postanowień §§ 3, 4 ust. 1 i § 6 mogą być zezwolone tylko w poszczególnych wypadkach za moją zgodą.

§ 11. Zarządzenie powyższe w niczem nie narusza obowiązujących przepisów dotyczących rejestracji i przepisów co do ruchu samochodowego.

§ 12. Przekroczenia niniejszego zarządzenia karane będą według postanowień rozdziału VII powołanego na wstępie rozporządzenia.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie w 30 dni od dnia ogłoszenia.

Wojewoda: **Moszyński.**

Wzór (str. 1)

Książka kontroli przewozu zwierząt
oraz przeprowadzonego oczyszczenia
i odkażenia samochodu i przyczepki.

Nr. samochodu . . . .

Nr. przyczepki . . . .

Zawiera numerowanych i posznurowanych stron . . . .

Wydana w dniu . . . .

Przez Starostwo . . . .

Podpis i pieczęć Starostwa

Uwaga: Książka winna być po jej użyciu oddana do właściwego Starostwa, które ją przechowuje na przeciąg 1 roku.

W razie zagubienia książki należy to natychmiast (najdalej w ciągu 24 godzin) zgłosić do Starostwa, celem otrzymania nowej książki.

(str. 2, 4, 6 i t. d.)

		Przewóz zwierząt		
L. p.	Data przewozu	Ilość, gatunek i pochodzenie przewożonych zwierząt	Miejsce załadowania zwierząt	Miejsce wyładow. zwierząt
1	2	3	4	5

(str. 3, 5, 7 i t. d.)

Oczyszczenie i odkażenie wykokano			
Data	Miejscowość	Podpis i pieczęć sprawdzającego urzędnika	**Uwagi** Miejsce i data wykonania kontr. państw. pow. lek. lub Polic. Państw.
6	7	8	9

(str. ostatnia)

PRZEPISY O WYKONANIU OCZYSZCZENIA
i odkażenia samochodów (§ 7 zarządzenia Wojewody z dnia 4 lutego 1931).

I. Oczyszczenie.

1. Drewniane ściany, przegrody, drągi, drzwi, futryny i t. p. należy po usunięciu uszkodzonych części dokładnie wyszorować aż do zupełnego usunięcia brudu ługiem sodowym lub mydlikiem (na 100 litrów wody 3 kg. sody lub mydła) a w razie potrzeby z dodatkiem piasku.

Ze szególną starannością należy oczyszczać szpary, kąty, szczeliny i t. p. Oczyszczenie należy rozpocząć od powały, kończąc na oczyszczeniu podłogi. Zamiast ługu sodowego lub mydlin można również użyć silnego strumienia wody zimnej z wodociągu, hydropultu, sikawki i t. p. Wodę odpływającą przy oczyszczeniu należy odprowadzić do zbiornika gnojówki, o ile ona nie odpływa do ogólnego kanału.

2. Sprzęty i narzędzia z żelaza lub z innych metali (pręty, łańcuchy, pierścienie, obicia i t. p.) należy dokładnie czyścić — o ile można wyżarzyć w ogniu.

3. Przedmioty skórzane i gumowe (popręgi, uprząż, rzemienie poduszki, obuwie skórzane, obroże, kagańce, bicze, pasy i t. p.) należy wyszorować wodą z mydłem zapomocą szczotki lub wiechcia.

4. Materjały włókniste (koce, popręgi, nagłówki, postronki, puduszki, powłoki i t. p.) należy zmywać wodą z mydłem zapomocą szczotki względnie wyprać.

II. Odkażenie.

1. Powały, ściany, drzwi, przegrody, podłogi, futryny i t. p. winny być po oczyszczeniu pobielone rozcieńczonem mlekiem wapiennem lub mlekiem chlorku wapna lub też 2·5% rozczynem krezolowym.

a) Mleko wapienne rozcieńczone otrzymuje się— z jednej części wapna gaszonego i dwudziestu części wody, przyczem nalezy używać możliwie wapna świeżo gaszonego.

b) Mleko chlorku wapna składa się z 1 części chlorku wapna (Calearia clorata) i 20 części wody. Mleko chlorku wapna winno być w każdym wypadku świeżo przygotowane w następujący sposób: do chlorku wapna, przechowywanego zdala od światła w szczelnie zamkniętych naczyniach i posiadającego jeszcze ostry zapach chloru, dodaje się wody mieszając powoli.

c) ²/₂ % rozczyn krezolowy przygotowuje się z jednej części krezolu i 40 części wody.

III. Obostrzone odkażenie
(ust. 2 § 7 zarz. Wojewody).

Mieszaninę krezolu z kwasem siarczanym (3%) przygotowuje się z z dwóch części surowego krezolu (Cresolum crudum) i 1 części surowego kwasu siarczanego (Acidum Sulfuricum crudum), miesieszając je przy zwykłej temperaturze, a po upływie 24 godzin dodaje się do wody w stosunku 1 : 30. Mieszanina ta traci własności odkażające po upływie 3-ch miesięcy.

W porze zimowej podczas mrozów należy do tej mieszaniny dodać soli kuchennej w stosunku 1 : 20.

Przed użyciem mieszaniny krezolu z kwasem siarczanym należy spłukać wodą pomieszczenia, sprzęty i przedmioty, czyszczone uprzednio ługiem sodowym lub mydłem.

55

Zarządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 10 lutego 1931 r., L. A. D. 6825/30, w sprawie czynności przygotowawczych do wprowadzenia w życie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Na podstawie § 53 ustęp 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653) zarządzam, co następuje:

§ 1. Celem uzyskania danych dla założenia rejestru mieszkańców zarządy wszystkich gmin wiejskich i miejskich przeprowadzą w terminie do dnia 1 maja 1931 r. za pośrednictwem właścicieli domów względnie miejscowych organów gminnych ankietę ludności, zamieszkałej w gminie, wedle stanu z dnia 1 stycznia 1931 r.

§ 2. Ankieta ma być dokonana w każdym domu gminy według wzoru Nr. 11 i 11 A i obejmuje tylko ludność zamieszkałą w gminie, tudzież cudzoziemców zarówno osiedlonych w Polsce, jak i czasowo w Polsce przebywających

Ankietę cudzoziemców przeprowadza się przy pomocy zgłoszeń i wzorów Nr. 1 A. i 3 A.

Wzory te podane są w załączniku do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r.

§ 3. Magistrat miasta Tarnopola przeprowadzi ponadto ankietę ludności czasowo w Tarnopolu przebywającej według wzoru Nr. 12.

§ 4. W domach podzielonych na mieszkania zbiera się ankietę według poszczególnych lokali.

§ 5. Ankietę wzoru Nr. 11 A wypełnia się analogicznie jak zgłoszenie za mieszkania wzoru Nr. 1 w 2 egzemplarzach, dla każdego indywidualnie mieszkańca gminy.

Zarządy gmin mogą zwolnić od obowiązku przedkładania drugiego egzemplarza.

Ankietę zgłoszenia i karty dla cudzoziemców wypełnia się w 3 egzemplarzach, z których jeden przesyła się do miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej, pozostawiając dwa inne dla użytku gminy (§ 13. instrukcji).

Dla cudzoziemców posiadających zezwolenie na osiedlenie się w Polce (pobyt stały) ma zastosowanie zgłoszenie wzoru Nr. 1 A, a dla cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt czasowy lub do odwołania karty wzoru Nr. 3 A.

§ 6. Integralną częścią ankiety jest arkusz zbiorczy wzoru Nr. 11 A, przeznaczony do sumarycznego zestawienia ilości osób zamieszkujących w każdym lokalu względnie w każdym domu.

Wypełnia się go w 2 egzemplarzach lub w jednym zależnie od uznania gminy (§ 14 instrukcji).

§ 7. Dane ankiety mają być sprawdzone przez Zarządy gmin w myśl wskazówek zawartych w § 43 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. oraz w §§ 15, 17, 18, 24, 34 i 39 instrukcji w terminie do 1 czerwca 1931 r.

§ 8. Po sprawdzeniu danych ankiety należy ją posegregować w alfabetycznym porządku ulic, numerów domów i lokali a w gminach wiejskich według wsi i osiedli (§§ 26 i 27 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych) i wciągnąć w tym porządku do księgi kontroli ruchu ludności a następnie do rejestru mieszkańców i ksiąg pomocniczych ściśle wedle wskazówek zawartych w § 16 instrukcji.

Rejestr mieszkańców ma być założony najpóźniej **do dnia 30 czerwca 1931 r.** przy ścisłem zastosowaniu przepisów Rozdziału IV (§§ 42 — 75) instrukcji; do ksiąg pomocniczych mają zastosowanie przepisy §§ 76 — 81 instrukcji.

§ 9. W razie niewykonania przez właścicieli domów należycie i w wyznaczonym terminie obowiązków, wynikających z niniejszego zarządzenia, będą względem nich w myśl § 43 ustęp 5 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. stosowane środki, przewidziane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) o postępowaniu przymusowem.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: **Moszyński.**

56

Postanowienie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 lutego 1931 r., L. Rol. 1542/30 o ustanowieniu cen drewna użytkowego na pniu dla zamiany daniny lasowej na akwiwalent gotówkowy na III kwartał 1930 r.

Na mocy ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 676) i rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 21 czerwca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 635) ustanawiam następujące średnie ceny za 1 m³ drzewa użytkowego na pniu w lasach Województwa Tarnopolskiego dla przeliczenia daniny leśnej na ekwiwalent gotówkowy na miesiące październik, listopad i grudzień 1930 r.

Klasa wartości	POWIATY	GATUNEK DRZEWA — Cena w złotych			
		dąb, jesion, klon, jawor, wiąz	Sosna, osika	Jodła, świerk	INNE
I.	Borszczów Brzeżany Buczacz Czortków Kopyczyńce Podhajce Skałat Tarnopol Zaleszczyki Zbaraż Zborów Złoczów	42	26	22	21
II.	Brody Kamionka Strumiłowa Przemyślany Radziechów	42	24	20	20

Ceny te należy stosować przy obliczeniu należytości za 1 m³ drewna użytkowego na pniu w lasach położonych co najwyżej w odległości do 5 km. od stacji kolejowej normalno-torowej lub rzeki spławnej.

Przy obliczaniu należytości za 1 m³ drewna użytkowego w lasach oddalonych od stacji kolejowej normalno-torowej lub rzeki spławnej:

od 5 do 10 km. należy stosować podawane ceny z 15% zniżką,

od 10 do 20 km. należy stosować podawane ceny z 20% zniżką,

od 20 do 30 km. należy stosować podawane ceny z 25% zniżką,

ponad 30 km. należy stosować podawane ceny z 30% zniżką.

Wojewoda: **Moszyński.**

57

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 lutego 1931 r., L. ZF. 364/31 do Panów Starostów powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie propagandy wyrobów krajowych.

Wzmożone starania Państwa Polskiego do złagodzenia kryzysu gospodarczego w szczególności przez podniesienie wytwórczości krajowej oraz zmniejszenia ilości osób pozbawionych pracy nakłada na ogół, oraz Władze państwowe obowiązek usilnego popierania tej wytwórczości.

Gdy na polu przemysłu chemicznego, chemiczno-farmaceutycznego, kosmetyczno-toaletowego i perfumeryjnego uzyskano wyniki stawiające nasze Państwo na równi z innymi Państwami zagranicznymi, dzierżącymi przed wojną światową monopol tymi artykułami,

dalsze omijanie wytwórczości krajowej nie może być uzasadnionem żadnymi względami.

W ocenieniu tych zadań ciężących na społeczeństwie, proszę Pana Starostę o wezwanie drogerji (składów aptecznych) tamt. powiatu do najwydatniejszego współdziałania w tym kierunku przez zaniechanie importowania zbędnych kosmetyków zagranicznych oraz zachęcanie kupujących do artykułów przemysłu krajowego.

Wojewoda: **Moszyński.**

58

Instrukcja

o wykonywaniu pomiarów na terenach kolejowych, wydana w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

Przy wykonaniu pomiarów na terenach kolejowych przez mierniczych przysięgłych oraz przez organa służby państwowej należy stosować się do następujących przepisów:

1) W wypadkach, gdy przy wykonaniu pomiarów miast, miasteczek, osiedli, uzdrowisk, większych obszarów oraz przy pomiarach związanych z przebudową ustroju rolnego, zajdzie potrzeba wstępu lub dokonania pomiaru państwowych terenów kolejowych przez mierniczego przysięgłego i jego personel pomocniczy (praktykanci i pomocnicy) może to mieć miejsce na podstawie zezwolenia udzielonego przez właściwą Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych.

2) Zezwolenia imienne i okresowe wydawać będą Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych mierniczym przysięgłym i ich personelowi pomocniczemu na prośbę zainteresowanych właścicieli terenów, organów samorządowych lub władz państwowych, przyczem proszący winni przyjąć na siebie całkowitą odpowiedzialność materjalną i karną za szkody i wypadki, mogące się z powodu wykonywania pomiarów wydarzyć na terenie kolejowym dla kolei, personelu zajętego przy pomiarze lub osób trzecich.

3) Organa służby państwowej, o ile wykonywują pomiary z polecenia swych władz przełożonych, powinny być również zaopatrzone w zezwolenie wydane przez właściwą Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych, dozwalające im wstępu i wykonywania pomiarów terenów kolejowych, przyczem odpowiedzialność za szkody, straty i nieszczęśliwe wypadki powstałe z powodu wykonywania pomiarów ponosi władza zarządzająca pomiary.

4) Wykonywanie pomiarów, lub przebywanie na terenach kolejowych nie powinno naruszać w niczem normalnego biegu prac i ruchu na terenie kolejowym. Organom kolejowym przysługuje prawo kontroli i wglądu do rodzaju dokonanych pomiarów i notatek, odnoszących się do terenu kolejowepo.

5) Pomiary wykonywane na terenach kolejowych winny się ograniczać: a) do pomierzenia obwodnicy terenów należących do Państwowego Zarządu Kolejowego, leżących na obszarze pomiaru miasta, miasteczka, wsi lub t. p.,

b) do pomiaru ulic, dróg, wsi lub ścieżek publicznych, przechodzących przez tereny kolejowe,

c) do założenia tymczasowych sygnałów lub wież triangulacyjnych oraz umieszczania stałych znaków pomiarowych jak słupy, kamienie dla oznaczenia triangulacji,

d) do założenia znaków niwelacyjnych (reperów),

e) do założenia pomiaru postawy lokalnej (bazy) przy triangulacji lokalnej,

f) do wykorzystania z wysokich budynków kolejowych przy wyborze punktów triangulacyjnych i przy pomiarach do ustawiania na nich instrumentu mierniczego,

g) do pomiaru granic rzutów poziomych (przyziemnych) budynków kolejowych o charakterze stałym z wyjątkiem parowozowni i wież ciśnień. W planach pomiarowych i szkicach polowych nie wolno umieszczać nazw budynków kolejowych pod względem ich przeznaczenia użytkowego.

W wypadkach wymienionych pod c), d), e) i f) należy zwrócić uwagę. aby urządzenia kolejowe nie zostały uszkodzone, a ruch normalny nie był tamowany.

6) Przy pomiarach terenów kolejowych należy pomijać wszelkie urządzenia kolejowe, jak bloki, sygnały ostrzegawcze i t. p. oraz rozplanowania torów kolejowych.

7) Instrukcja obowiązuje z dniem ogłoszenia jej w odnośnym Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym.

Minister Robót Publicznych;
Norwid Neugebauer.

59

Ogłoszenie

o nadaniu Bronzowego Krzyża Zasługi

P. Prezes Rady Ministrów zarządzeniem z dnia 14 sierpnia 1930 r. nadał na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 62, poz. 458) po raz pierwszy

Bronzowy Krzyż Zasługi

p. Michałowi **Grycanowi** w Laskowcach powiatu trembowelskiego, za zasługi położone dla Państwa.

60

Ogłoszenie

o nadaniu tytułu i uprawienia mierniczego przysięgłego.

Wojewoda Tarnopolski nadał tytuł i uprawnienie mierniczego przysięgłego

1) inż. Majerowi **Bognerowi** z siedzibą biura w Brodach (dekret z dnia 27 listopada 1930 r. L. DRP. I-1472/7/30)

2) inż. Wilhelmowi **Mitisowi** z siedzibą biura w Brzeżanach (dekret z dnia 21 listopada 1930 r., L. DRP. I-3496/3/30).

61

Ogłoszenie

o odebraniu debitu pocztowego czasopismom, drukom i broszurom. (L. B. 187, 264, 425/31).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. P. Nr. 14, poz. 186) oraz §. 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. P. P. Nr. 6 z 1863 r.) odebrało debit pocztowy:

1) drukowi wydanemu w Moskwie a drukowanemu w Mińsku w języku białoruskim p. t. „Geografja Europy“ (do nauczania geografji A. Azbukina, stron 396) — reskryptem z dn. 9 I 1931 r., Nr. A A. 2755/1.

2) czasopismu wydanemu w Berlinie w języku ukraińskim p. t. „Ukraińskie Żyttia“ — reskryptem z dn. 9 I 1931 r., Nr. AA. 2928/1,

3) czasopismu wydawanemu w Bostonie w języku litewskim p. t. „Darbiniukas“ („Robotnik“) reskryptem z dn. 17 I 1931 r., Nr. AA. 2648/1,

4) drukowi wydanemu w Kownie w języku litewskim p. t. „Nuostabi Jonuko Kolione“ (Dziwna podróż Janka), autora Petrasa Babiekasa;

5) druki wydanemu przez Spółkę „Dirwa w Kownie r. 1929 w języku litewskim p. t. „Gimtasia Żodis“ (Ojczyste słowo), autora M. Vasiliańskasa;

6) drukowi wydanemu w Berlinie przez firmę „Verlag für Kulturpolityk“ w języku niemieckim p. t. „Polnische Auferstehung“ W. K. von Korostowetza — reskryptem z dn. 26 I 1931 r., Nr. AA. 2641/1.

62

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej. (L. B.5878/30, 6233/30, 89/31).

Wydaleni zostali:

1. Moroz Katarzyna, córka Teodora i Heleny, lat 39, nieustalonej przynależności państw., zamieszkała we wsi Czemery, powiat Słonim, wraz z córkami Antoniną lat 19 i Niną lat 10 oraz synem Lwem lat 18 (decyzja Wojewody Nowogródzkiego z dn. 12 XI 1930, Nr. BP./I/3302);

2. Obuchowicz Sylwester, syn Antoniego i Anny, zamieszk. w Grodnie, wraz z żoną Katarzyną lat 66 i synem Franciszkiem lat 18 (decyzja Wojewody Białostockiego z dn. 6 XII 1930, Nr. BP. IV/1/d/13);

3. Osoka Ludwik, urodz. w 1888 r. w m. Rosica, gub. Witebskiej (Rosja), syn Józefa i Antoniny, ostatnio zamieszkały w osadzie Mosty, pow. grodzieńskiego (decyzja Wojewody Białostockiego z dn. 29 XII. 1930 r., Nr. BP. IV/1/d/12).

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia wymienionych osób z granic Państwa w razie ujawnienia ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

63

Ogłoszenia

o rozwiązaniu stowarzyszeń na terenie Województwa Tarnopolskiego.

1. Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 27 listopada 1930, L. B. 5903/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Ponikowicy powiat brodzki.

2. Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 17 grudnia 1930, L. B 5414/30 została rozwiązana Filja Stowarzyszenia ochrony dzieci i opieki nad młodzieżą w Brzeżanach.

3. Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 27 listopada 1930 r. L. B. 5364/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Koscielnikach, powiat Buczacz.

4. Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 27 listopada 1930, L. B. 5365/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Kośmierzynie, powiat Buczacz.

5. Stowarzyszenie „Histradut Hacofin Brit Trumpeldor“ w Podhajcach uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 28 listopada 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6162/30).

6. Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 14 grudnia 1930 r., L. B. 5005/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Siemikowcach, powiat Podhajce.

7. Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Siółku ad Bożyków, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 18 grudnia 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 307/31).

8. Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Uwsiu, powiat podhajecki uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 3 października 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 5097/30).

9) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Litwinowie, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 22 grudnia 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 306/31).

10. Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 25 listopada 1930 r., L. B. 5006/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Nowosiółce, powiat Podhajce.

11. Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Wołoszczyźnie, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 12 października 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 5384/30).

12. Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Wiśniowczyku, powiat przemyślański uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 10 października 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 554/31).

13. Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Proszowej, powiat tarnopolski uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 4 października 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 4865/30).

14. Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Baworowie, powiat tarnopolski uchwałą Wal-

nego Zgromadzenia członków z dnia 25 stycznia 1931 rozwiązało się. (L. B. 4978/30).

15. Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Proszowej, powiat tarnopolski uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 4 października 1930 rozwiązało się. (L. B. 4867/30).

16. Rezolucją Wojewody Tarnopolskiego z dnia 11 grudnia 1928 r. L. 10494/28 zatwierdzoną decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1930 r., Nr. AA. 2526/1 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Szyłach, powiat Zbaraż.

17. Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Rożnoszyńcach, powiat Zbaraż uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 7 października 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 491/31).

64

Ogłoszenie

Izby Skarbowej II we Lwowie z dn. 31 stycznia 1931 r., L. W. III-1230/31 o zaginięciu blankietu pokwitowania.

Przy przeprowadzonej rewizji Kasy Skarbowej w Tłumaczu w miesiącu grudniu 1930 r. stwierdzono przy obrachunku blankietów pokwitowań brak jednego pokwitowania Ser. I. E. Nr. 131446, który zaginął.

Ponieważ zachodzi obawa możliwego dokonania nadużyć zaginionym blankietem, należy w razie ujawnienia tego pokwitowania niezwłocznie zawiadomić Izbę Skarbową II we Lwowie z powołaniem się na okólnik Nr. 4/31/Kas.

65

Orzeczenia

Wojewody Tarnopolskiego o uznaniu lasów za ochronne.

1) Z dnia 14 lutego 1931 r., L. Rol. 2195/30.

Na podstawie art. 26 p. d, art. 19 i art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za ochronny las położony w gm. kat. **Koropiec** powiatu złoczowskiego, własności p. Stefana Gontara, na parceli lk. 1925/105 i 1925/107 o pow. 8 ha 22 m².

2) Z dnia 14 lutego 1931 r., L. Rol. 3755/30.

Na podstawie art. 26 p. g, 19 i 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za ochronny las położony w gm. kat. **Borki Małe** powiatu skałackiego, własności p. Markusa Premingera, na części zachodniej parceli lk. 868/3 o powierzchni 11·5090 ha.

3) Z dnia 14 lutego 1931 r., L. Rol. 3191/30.

Na podstawie art. 26 p. d, 19 i 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. Rz. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za ochronny las w majątku Ponikwa, własności p. Adolfa Bocheńskiego, w gminie katastralnej:

1) **Hucisko Brodzkie** — drzewostan na parcelach katastralnych:

lpk 363/1, „ 362/2	o powierzchni	9·6000 ha
„ 877, „ 864	„	15·2060 „
„ 902/1	„	17·1300 „
„ 915	„	8·6000 „
	razem . .	50·5360 ha

2) w gminie katastr. **Wołochy** — drzewostan na parcelach:

lpk 954/5	o powierzchni	33·5000 ha
„ 957/1	„	8·0000 ha
	razem . .	41·5000 ha

4) Z dnia 14 lutego 1931 r., L. Rol. 15/31.

Na podstawie art. 26 p. g, 19 i 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za ochronny las położony w gm. kat. **Nowosiółka Skałacka** powiatu skałackiego, własności p. Mgr. Rafała Kurzrocka, na parcelach lk. 1012/2 i 1010/1/część o łącznym obszarze 15·5 ha.

Wojewoda: **Moszyński.**

66

Orzeczenia

Wojewody Tarnopolskiego o uznaniu lasów za ochronne.

1) Z dnia 16 lutego 1931 r., L. Rol. 2680/30.

Na podstawie art. 26 p. g, art. 19 i art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za ochronny las w gm. kat. **Łopatyn** powiatu radziechowskiego, własności „S-ki Państwo Łopatyn“, na pk. 3375/1/cz. płn. i 3376 o pow. ok. 25·32 ha, 4169/10/cz. o powierzchni 25·60 ha, 4170/3/cz. o powierzchni ok. 23·88 ha. Razem na powierzchni 89·19 ha.

2) Z dnia 17 lutego 1931 r, L. Rol. 204/30.

Na podstawie art. 26 p. g, art. 19, art. 21 i 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) oraz powołując się na orzeczenie Urzędu Wojewódzkiego z dnia 11 listopada 1929 r., L. Rol. 365/29,

uznaję za las ochronny — z lasów majątku **Mielnica** powiatu borszczowskiego, własności p. Julјana Dunin-Borkowskiego, — **rewir Gaj,** — oznaczony oddziałami 1—11 według zatwierdzonego planu gosp. z r. 1928, położony w gm. kat. Mielnica na parcelach lk. 1041, 1051, 1052, 1068—1070, 1108, 1125, 1129, 1131—1138, 1140—1148, 2445, 2772—2774 o łącznej powierzchni 164·29 ha.

Rewir Gaj, którego część o powierzchni 147·70 ha przydzielono w decyzji zatwierdzającej plan gosp. do 80-letniej kolei rębności, winien być cały w następnem 10-ciu leciu zagospodarowany przerębowo.

Wojewoda:
w. z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

67

Orzeczenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 31 stycznia 1931 r., Nr. dz. 185/31, dotyczące zatwierdzenia zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Zaleszczykach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdzam niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Zaleszczykach wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego z dnia 20 grudnia 1930 r., L. 20/31, a mianowicie:

1) zmianę §§ 10, 17, 18, 61, 63, 73, 79, 80, 98, 101, 103, 108, 109 i 113 przez określenie w pełnem brzmieniu, wraz z dodaniem siedziby Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

2) zmianę § 4, przez dodanie § 4 a, w następującem brzmieniu:

§ 4 a.

„Językiem urzędowym Kasy Chorych jest język polski".

3) zmianę § 12 przez dodanie w ustępie drugim, po słowie Ustawy zdania, „określonych w § 46 niniejszego statutu".

4) zmianę § 28 przez ustalenie ustępu końcowego, w następującem brzmieniu:

„Gdy jednak ubezpieczony ma na utrzymaniu więcej, niż dwoje dzieci, otrzymuje w razie choroby zasiłek pieniężny podwyższony, a to po 5% płacy ustawowej na każde dalsze dziecko, w sumie jednak nie więcej, niż 75% tejże płacy ustawowej".

5) zmianę § 33, przez dodanie § 33 a, w następującem brzmieniu:

§ 33 a.

„W razie zarządzonej przez władze sanitarne kontumacji w rodzinie członka Kasy, mającej na celu zapobieganie rozszerzaniu się choroby zakaźnej, Kasa Chorych wypłaca członkowi, podlegającemu kontumacji, zasiłek pieniężny w wysokości ustalonej w § 28 przez czas trwania kontumacji, nie dłużej jednak jak w czachoroby. Zasiłek w razie kontumacji wypłaca Kasa Chorych na podstawie świadectwa władzy sanitarnej, stwierdzającego istnienie i czas kontumacji. Postanowienie niniejszego paragrafu nie odnosi się do członków Kasy, którzy przez czas kontumacji otrzymują całkowite pobory lub umieszczeni zostali w specjalnie na ten cel przeznaczonych zakładach, w których otrzymują całkowite utrzymanie.

6) zmianę § 35 lit. a, przez skreślenie ostatniego zdania od słów: „Gdy jednak ubezp...." — do końca.

Uwaga: zdanie to jednak zbędnem wobec ujęcia odnośnych postanowień w § 28.

7) zmianę § 38 przez dodanie zdania końcowego w następującem brzmieniu: „Wysokość zasiłku na karmienie w granicach wyżej określonych ustala Zarząd Kasy".

8) zmianę § 61, przez dodanie tabeli obliczeń miesięcznych, w rozpiętości od zł. 1·46 w grupie pierwszej, do zł. 24·38, w grupie XIV-tej.

9) zmianę § 62, przez dodanie tabeli obliczeń miesięcznych, w rozpiętości od zł. 0·58 w grupie pierwszej, do zł. 9·75, w grupie XIV-tej dla członków i od zł. 0·88 w grupie pierwszej, do zł. 14·63, w grupie XIV-tej, dla pracodawców.

10) zmianę § 70 przez ustalenie ustępu ostatniego, w następującem brzmieniu:

„Lista płatnicza za odnośny okres obejmuje tyle składek tygodniowych, względnie półmiesięcznych i miesięcznych ile pełnych tygodni, względnie okresów półmiesięcznych lub miesięcznych mieści się w danym okresie płatności".

11) zmianę § 76 przez skreślenie słów „2% miesięcznie" i wstawienie w miejsce ich zdania: „odsetek prawnych, zwiększonych o 1/5 tych odsetek".

12) zmianę § 82, przez określenie w pełnem brzmieniu, wraz z dodaniem siedziby Okręgowego Związku Kas Chorych we Lwowie.

13) zmianę § 90 przez dodanie w zdaniu pierwszem po słowie „Zarządu", zdania „na ich miejsce zaś wchodzą do Rady zastępcy".

14) zmianę § 96 przez dodanie ustępu drugiego, w następującem brzmieniu:

„Za dobrowolne ustąpienie z grona Zarządu Kasy uważa się także niejawienie się członka Zarządu Kasy Chorych na trzech z rzędu posiedzeniach Zarządu, bez usprawiedliwienia nieobecności".

15) zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

„Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo:

a) do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.)

b) do zwrotu faktycznie poniesionych w sprawach Kasy wydatków (na podstawie przedłożonego dowodu).

Wysokość odszkodowania pod a) wynosi dla członków miejscowych 6 zł. (sześć), dla członków zamiejscowych prócz wyznaczonej djety, ryczałt na koszty utrzymania w kwocie 6 (sześć) złotych.

Normy te stosowene będą również do członków Rady Kasy, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej".

16) zmianę § 109 przez zastąpienie słów „do właściwych Sądów cywilnych", słowami „do właściwych Starostw i Województw".

17) zmianę § 111, przez ustalenie do od słów: „Pisma i dokumenty Kasy Chorych", w następującem brzmieniu:

„Pisma i dokumenty Kasy Chorych winny być podpisane przez przewodniczącego Zarządu lub jego zastępcę i dyrektora Kasy w wypadkach następujących:

1) gdy stwierdzają uchwały Zarządu lub służą do uzasadnienia zobowiązań Kasy, jak również jej praw i pretensyj.

2) gdy mają charakter orzeczeń z art. 76 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby,

3) gdy wynikają z wykonania ustawowych przepisów w stosunku do Władz nadzorczych (art. 73 ust. II, IV i V oraz art. 75 powołanej pod 2 ustawy.

Wyżej wyszczególnione pisma i dokumenty winny być nadto zaopatrzone pieczątką z napisem Powiatowa Kasa Chorych w Zaleszczykach.

Inne pisma i dokumenty, chociażby skierowane do Władz nadzorczych, a więc pisma o charakterze informacyjnym, z żądaniem wyjaśnień co do wykonywania obowiązujących przepisów, zawierające wykazy statystyczne i t. p. nie wymagają podpisu przewodniczącego Zarządu mogą być podpisane przez dyrektora Kasy, względnie urzędnika Kasy, uprawnionego do tych czynności przez Zarząd Kasy w myśl § 108 niniejszego statutu".

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Zaleszczykach od dnia 15 lutego 1931 r.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezp. we Lwowie:
Grzegorz Chomicki.

68

Orzeczenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 31 stycznia 1931 r., Nr. dz. 790/31, dotyczące zatwierdzenia zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Kopyczyńcach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Kopyczyńcach wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej Kasy z dnia 15 I. 1931 r., L. 2301/31, a mianowicie:

1) zmianę §§ 10, 17, 18, 63, 73, 79, 80, 82, 98, 101, 108, 109 i 113 przez określenie w pełnem brzmieniu wraz z dodaniem siedziby, Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie i Okręgowego Związku Kas Chorych we Lwowie,

2) zmianę § 33, przez dodanie § 33 a, w następującem brzmieniu:

§ 33 a.

„W razie zarządzonej przez władze sanitarne kontumacji w rodzinie członka Kasy, mającej na celu zapobieganie rozszerzaniu się choroby zakaźnej, Kasa Chorych wypłaca członkowi podlegającemu kontumacji, zasiłek pieniężny w wysokości ustalonej w § 28 przez czas trwania kontumacji, nie dłużej jednak, jak w czasie choroby.

Zasiłek w razie kontumacji wypłaca Kasa Chorych na podstawie świadectwa władzy sanitarnej, stwierdzającego istnienie i czas kontumacji. — Postanowienie niniejszego paragrafu nie odnosi się do członków Kasy, którzy przez czas kontumacji otrzymują całkowite pobory lub umieszczeni zostali w specjalne na ten cel przeznaczonych zakładach, w których otrzymują całkowite utrzymanie".

3) zmianę § 44 przez korektę obliczeń w grupie II, III, IV, V, IX i XII-tej, oraz poprawienie błędnie wydrukowanych kwot w grupie IX, X i XI-tej.

4) zmianę § 61 a) przez korektę obliczeń w grupie I, V, VI, IX, XII i XIV-tej, b) przez dodanie tabeli obliczeń miesięcznych w rozpiętości od zł. 1·46, w grupie pierwszej, do zł. 24·38, w grupie XIV-tej.

5) zmianę § 62, a) przez poprawkę obliczeń w grupie I, VI, IX, XI, XII i XIV-tej, b) przez dodanie tabeli obliczeń miesięcznych w rozpiętości od zł. 0·58, w grupie I-szej do zł. 9·75, w grupie XIV-tej, dla członków i od zł. 0·88, w grupie I-szej, do zł. 14·63, w grupie XIV-tej, dla pracodawców.

6) zmianę § 70 przez ustalenie ustępu ostatniego w następującem brzmieniu:

„Lista płatnicza za odnośny okres obejmuje tyle składek tygodniowych, względnie półmiesięcznych i miesięcznych ile pełnych tygodni, względnie okresów półmiesięcznych lub miesięcznych mieści się w danym okresie płatności.

7) zmianę § 73 przez zastąpienie słów „Ministerstwo Zdrowia Publicznego", słowami „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych".

8) Zmianę § 81, przez zastąpienie słowa „podatków", słowem „wydatków".

9) zmianę § 90 przez dodanie w pierwszem zdaniu po słowie „Zarządu", słów „na ich miejsce zaś wchodzą do Rady zastępcy".

10) zmianę § 96 przez dodanie ustępu drugiego w następującem brzmieniu:

„Za dobrowolne ustąpienie z grona Zarządu Kasy uważa się także niejawienie się członka Zarządu Kasy Chorych na trzech z rzędu posiedzeniach Zarządu, bez usprawiedliwienia nieobecności".

11) zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

„Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo:

a) do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.)

b) do zwrotu faktycznie poniesionych w sprawach Kasy wydatków na podstawie przedłożonego dowodu.

Wysokość odszkodowania pod a) wynosi dla członków miejscowych 7 zł. dla członków zamiejscowych oprócz wyznaczonej djety, ryczałt na koszty utrzymania w kwocie 7 zł.

Normy te stosowane będą również do członków Rady Kasy, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej".

12) zmianę § 109, przez ustalenie ostatniego zdania, w następujacem brzmieniu:

„Środki prawne przeciw uchwałom Komisji Pojednawczei wnosi się w terminie 2 tygodniowym licząc od dnia doręczenia uchwały Komisji, — do właściwych Starostw i Województw".

13) zmianę § 111, przez ustalenie go od słów „Pisma i dokumenty Kasy Chorych" — w następującem brzmieniu:

Pisma i dokumenty Kasy Chorych winny być podpisane przez przewodniczącego Zarządu lub jego zastępcę i dyrektora Kasy w wypadkach następujących:

1) gdy stwierdzają uchwały Zarządu lub służą do uzasadnienia zobowiązań Kasy, jak również jej praw i pretensyj.

2) gdy mają charakter orzeczeń z art. 76 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby.

3). gdy wynikają z wykonania ustawowych przepisów w stosunku do władz nadzorczych (art. 73 ust. II, IV i V oraz art. 75 powołanej pod 2 ustawy).

Wyżej wyszczególnione pisma i dokumenty winny być nadto zaopatrzone pieczątką z napisem Powiatowa Kasa Chorych w Kopyczyńcach.

Inne pisma i dokumenty, chociażby skierowane do Władz nadzorczych a więc pisma o charakterze informacyjnym, z żądaniem wyjaśnień co do wykonania obowiązujących przepisów, zawierające wykazy statystyczne i t. p. nie wymagają podpisu przewodniczącego Zarządu i nie mogą być podpisane przez dyrektora Kasy, względnie urzędnika Kasy, uprawnionego do tych czynności przez Zarząd Kasy w myśl § 108 niniejszego statutu".

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Kopyczyńcach od dnia 15 lutego 1931.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezp. we Lwowie:

Grzegorz Chomicki.

69

Orzeczenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 4 lutego 1931 r., Nr. dz, 1481/31, dotyczące zatwierdzenia zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Podhajcach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Podhajcach wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej Kasy z dnia 27 stycznia 1931 r., L. 142/31, a mianowicie: zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

„Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami, lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo:

do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.).

Wysokość odszkodowania wynosi dla członków miejscowych 6 zł. dla członków zamiejscowych oprócz wyznaczonej djety, ryczałt na koszty utrzymania w kwocie zł. 6 i zwrot kosztów podróży w maksymalnej wysokości. 6. zł.

Normy te stosowane będą również do członków Rady Kasy, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej".

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Podhajcach od dnia 15 lutego 1931.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezp.
we Lwowie

Grzegorz Chomicki.

70

Komunikat

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 11* lutego 1931 r., L. Rol. 167/31 w sprawie okresów sporządzenia planów urządzenia gospodarstw leśnych lub programów gospodarczych, oraz w sprawie przedstawienia powyższych planów i programów do zatwierdzenia.

Dotychczasowa praktyka wykazała, że właściciele tak większych jak i małych obszarów leśnych, czyniąc zadość przepisom art. art. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa Dz. Ust. Rz. P. Nr. 57, poz. 504, przedstawiają plany urządzenia gospodarstw leśnych i programy gospodarcze do zatwierdzenia często nie na ogólnie w praktyce przyjęty okres dziesięcioletni, lecz na krótszy, często nawet tylko jednoroczny.

W związku z powyższem, oraz stosownie do reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 10 stycznia

1931 r., Nr. 26/L. 2 podaje się do wiadomości co następuje: Jakkolwiek z punktu widzenia ustawowego właścicielom lasu służy niewątpliwie prawo przedstawiania planów i programów na okres dowolny (z wyjątkiem programów dla większych lasów, które mogą być przedstawiane tylko do 30 czerwca 1932 r., gdyż po tym terminie muszą być już dla tych lasów sporządzane formalne plany urządzenia gospodarstwa leśnego), to jednak praktycznem jest, by plany te i programy obejmowały dłuższy okres czasu i regulowały gospodarkę leśną w poszczególnych majątkach na ogólnie przyjęty dziesięcioletni okres gospodarczy. Z punktu widzenia właścicieli lasów ma to tę dogodność, że sporządziwszy plan, czy też program (dla małych lasów) na okres dziesięcioletni i uzyskawszy jego zatwierdzenie, uczynili oni zadość wymogom ustawy i o ile nie zajdą jakieś specjalne okoliczności, które zniewolą ich do zmiany zatwierdzonego planu lub programu, mają uregulowaną prawidłową gospodarkę w swych lasach na cały okres dziesięcioletni i zapewniony na cały ten czas normalny dochód z lasu. Sporządzając zaś plany lub programy tylko na krótki, często jednoroczny okres czasu, muszą właściciele lasu corocznie zwracać się do władz o ich zatwierdzenie i corocznie przechodzić wszystkie związane z procedurą administracyjną przy zatwierdzaniu planów i programów niedogodności, narażając się przytem jeszcze i na to, że mogą stracić najlepszy czas dla eksploatacji i ewent. dobrą konjukturę, jeżeli przedstawią swój plan lub program do zatwierdzenia krótko przed rozpoczęciem sezonu. W dobrze więc zrozumianym własnym interesie właścicieli lasów leży, by przedstawiali do zatwierdzenia plany i programy na okresy dziesięcioletnie i to tak wcześnie, by wszystkie związane z ich zatwierdzeniem czynności władzy mogły być przeprowadzone i zakończone jeszcze przed rozpoczęciem się sezonu eksploatacyjnego.

Ponadto zauważa się, że również w interesie właścicieli lasów leży, by podania o zatwierdzenie planów lub względnie programów (z załączeniem takowych) były przedstawione właściwej władzy, a mianowicie: podania o zatwierdzenie planów lub programów gospodarczych dla lasów obszarem do 30 ha winny być składane do właściwego terytorjalnie Starostwa, zaś podania o zatwierdzeniu planów lub programów gospodarczych dla lasów ponad 30 ha winny być składane w Urzędzie Wojewódzkim.

Powyższe jest ważne dla właścicieli lasów z uwagi na bieg dwumiesięcznego terminu, przewidzianego w art. 11 wymienionego na wstępie rozporządzenia, a bieg którego termin rozpoczyna się dopiero od chwili wpłynięcia podania o zatwierdzenie planu lub programu do właściwej władzy.

Wojewoda: **Moszyński.**

71

Komunikat

Izby Skarbowej II we Lwowie z dnia 6 lutego 1931 r. L. W. II-2325/3/31.

Zeznania do podatku dochodowego na rok 1931.

Rozporządzeniem z dnia 22 stycznia 1931 r., L. D. V. 387/2 przesunęło Ministerstwo Skarbu ustawowy termin do składania zeznań dla osób fizycznych i spadków wakujących z dnia 1 marca 1931 na dzień **1 maja 1931.** Wobec tego termin do składania zeznań o dochodzie do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy upływa: tak dla osób fizycznych i spadków wakujących jak i dla osób prawnych z dniem **1 maja 1931 r.**

Powyższy termin nie obowiązuje jednakowoż osób, których główny dochód płynie:

1) z nieruchomości gruntowej, nieprzekraczającej 30 ha;

2) z przedsiębiorstwa handlowego, obowiązanego do nabycia świadectwa przemysłowego według IV i V kategorji dla przedsiębiorstw handlowych wszędzie i według III kat. handlowej w miejscowościach III i IV klasy;

3) zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od obowiązku nabywania świadectwa przemysłowego lub opłacającego ten podatek według VIII kategorji przedsiębiorstw przemysłowych;

4) z domów mieszkalnych, składających się najwyżej z 4 izb.

Osoby te obowiązane są do składania zeznań tylko wtedy, gdy otrzymają osobne wezwanie władzy podatkowej, a w takim razie termin do składania zeznań o dochodzie dla tego rodzaju płatników upływa w 30-ym dniu, licząc od dnia następnego po doręczeniu przez władzę podatkową wezwania do złożenia zeznania.

Zeznanie należy składać o wszystkich dochodach z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, otrzymywanych w kraju.

Osoby, czerpiące dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych za granicą, winny w zeznaniu wykazać odrębnie dochód z tego rodzaju uposażeń, stosownie do wskazówek, zamieszczonych na blankiecie zeznania o dochodzie.

Przepisane do sładania zeznań formularze wydają bezpłatnie właściwe władze podatkowe.

Wypełnione formularze zeznań należy składać do tych władz podatkowych I instancji, w których okręgu osoby podlegające podatkowi, miały miejsce zamieszkania w dniu 15 grudnia 1930 r.

Składanie zeznań może być również uskutecznione należycie opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem właściwej władzy podatkowej, względnie złożone ustnie do protokołu we właściwym urzędzie skarbowym.

W razie niezłożenia zeznania w powyższym terminie, wymiar podatku będzie uskuteczniony na podstawie materjałów, jakiemi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisanym terminie nie złożą zeznania, ukarani będą grzywną do 100 zł.

Kto świadomie w celu uchylenia się od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej, złoży nieprawdziwe zeznanie, które przyczynić się może do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej—o ile nie zagraża kara surowsza, w myśl powszechnej ustawy karnej—ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno lub drugie podatku, a w razie okoliczności obciążających — nadto karze pozbawienia wolności do 1 roku.

Niezależnie od złożenia zeznania płatnicy, obowiązani do składania zeznań, bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, winni są sami obliczyć oraz wpłacić do dnia 1 maja 1931 r. do Kas Skarbowych wprost, względnie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku, przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu, wedle obowiązującej skali podatkowej, a dowód uskutecznienia zapłaty w oryginale lub też w odpisie, podpisanym przez płatnika, przedstawić władzy podatkowej.

Osoby, które w terminie, wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są do dnia 1 maja 1931 r. uiścić połowę podatku, wymierzonego za rok podatkowy 1930.

Prezes Izby Skarbowej II we Lwowie.

72

KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

Z E Z W O L I Ł

w miesiącu styczniu 1931 na parcelację dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Borszczów	Wierzbówka Załucze	Wolf Stock	85·8	1/VII 1931
2.	„	Oleksińce	Stanisław, Adam i Antoni Gromniccy	18·0	30/XII 1931
3.	Buczacz	Niskołyzy	Józef Menzel	25·0	1/VII 1931
4.	Przemyślany	Zamoście	Franciszka Potulicka	35·9	30/VI 1931
5.	Skałat	Okno	Jerzy Fedorowicz	17·3	30/VI 1931
6.	„	Mołczanówka	Lea Riesel	1·5	31/XII 1931
7.	„	Touste i Rasztowce	Rzym. kat. Probostwo	11·0	31/XII 1931
8.	Tarnopol	Kupczyńce	Kurt Longart i Gertruda Krepel	18·4	30/VI 1931
9.	Zbaraż	Lisieczyńce	Jadwiga Czarniawska	83·5	31/XII 1931
10.	„	Łubianki Wyż.	Dr. Oswald Buber i współwł.	80·0	30/VI 1932
11.	Złoczów	Pietrycze	Masa spadkowa po śp. Stefanji 2 śl. Rylskiej	100·9	30/VI 1932

73

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

Z A T W I E R D Z I Ł

w miesiącu styczniu 1931 projekty dotyczące parcelacji dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych działek samodzielnych	Ilość utworzonych działek dodatkowych	Ilość utworzonych działek specjalnych
1.	Borszczów	Muszkatówka	Moses Dawid Melzer	1·7	—	1	—
2.	Brzeżany	Olchowiec, Posuchów, Potutory	Jakób Potocki	6·6	—	9	—
3.	„	Kuropatniki	Jakób Potocki	117·3	—	102	1
4.	„	Urmań	Jakób Potocki	4·2	—	1	—
5.	„	Plichów	Jakób Potocki	0·1	bud. 1	—	—
6.	Czortków	Kalinowszczyzna	Roman Zefiryn Ochocki	1·6	—	1	—
7.	Kopyczyńce	Suchostaw	Jan Dzieduszycki	6·7	—	4	—
8.	„	Samołuskowce	Gr. kat. Probostwo	2·3	—	4	—

9.	Kopyczyńce	Chorostków	Stanisław Siemieński	6·5	bud. 11	2	4
10.	„	Trybuchowce	Emil Kimmelman	6·7	—	1	—
11.	Przemyślany	Rozworzany	Gr. kat. Probostwo	0·8	—	2	—
12.	Radziechów	Dmytrów	Walenty Ślęzak i Tadeusz Kunysz	22·8	—	23	1
13.	Tarnopol	Ładyczyn	Władysław Blaschke	3·4	—	3	—
14.	„	Ihrowica	Gr. kat. Probostwo	2·1	—	2	—
15.	„	Bajkowce	Juljusz i Marja Friedberg	7·2	—	9	—
16.	„	Łozowa	Gr. kat. Probostwo w Szlachcińcach	0·4	—	—	—
17.	„	Obarzańce i Jankowce	Gr. kat. Probostwo	10·2	—	15	—
18.	„	Czernielów ruski	Gr. kat. Probostwo	2·6	—	2	—
19.	Trembowla	Laskowce	Gr. kat. Probostwo	2·8	—	4	—
20.	„	Darachów	Dr. Jakób Sommerstein	30·7	—	33	1
21.	Zaleszczyki	Szczytowce i Kasperowce	Gr. kat. Probostwo w Szczytowcach	2·3	—	3	—
22.	„	Uścieczko	Jadwiga Świerzawska	3·5	—	1	—
23.	„	Świerzkowce	Heydl Franciszek	86·5	2	46	3
24.	Zbaraż	Łubianki Wyższe	Gr. kat. Probostwo	1·2	—	2	1
25.	„	Obodówka	Julja i Aleksander Fedorowicz i współ.	28·9	—	—	1 ośrodek
26.	„	Kretowce ad Hrycowce	Jerzy Małachowski	2·4	1	—	—
27.	Zborów	Cecowa	Jakób Francoz	2·8	1	2	—

74

Zawiadomienie

o unieważnieniu pieczęci urzędowych. (L. AA.715/31).

1. W dniu 15 grudnia 1930 r. zagubioną została pieczęć urzędowa obszaru Dworskiego Skoki w powiecie Wągrowieckim.

2. W dniu 30 października 1930 r. zagubioną została pieczęć urzędowa Zwierzchności gminnej Kosów w powiecie Czortkowskim.

3. W dniu 5 stycznia 1931 r. skradzioną została pieczęć urzędowa Wójtostwa Topolna powiat Swiecie.

4. W dniu 23 listopada 1930 r zginęła z kancelarji Urzędu Przełożonego obszaru Dworskiego Koszelewski pow. Działdów okrągła kauczukowa pieczęć urzędowa z napisem w otoku „Koszelewski powiat Działdowski", a w pośrodku „Obszar Dworski".

Pieczęci te zostały unieważnione.

75

Zawiadomienie

o upoważnieniu Urzędów Celnych II klasy do dokonywania odpraw wywozowych za pobraniem cła (L. A.A. 563/30).

Na podstawie §. 3 rozporządzenia o postępowaniu celnem (D. U. R. P. Nr. 33. poz. 276 z 1930 r.) Ministerstwo Skarbu reskryptem z 20 grudnia 1930 r., Nr. D. IV. 10906/4/30 zezwoliło na upoważnienie Urzędów celnych II kl. do dokonywania odpraw wywozowych za pobraniem cła następujących towarów podlegających cłu wywozowemu: masła w ilości 10 kg., pierza w ilości 25 kg., puchu w ilości 25 kg., szczeciny w ilości 10 kg., włosia w ilości 10 kg., sierści w ilości 10 kg., jaj w ilości 50 szt., świń bitych 20 kg. na osobę przekraczającą granicę za paszportem względnie przepustką graniczną.

Z ulg tych mogą korzystać tylko podróżni. oraz mieszkańcy pogranicza, o ile te towary pochodzą z własnych gospodarstw. Natomiast wyłączeni są handlarze domokrążni.

76

Lista

tłumaczów przysięgłych ustanowionych na mocy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. o tłumaczach przysięgłych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 104, poz 943) według stanu z dnia 1 stycznia 1931 roku zamieszkałych na terenie Województwa Tarnopolskiego.

W OKRĘGU SĄDU APELACYJNEGO WE LWOWIE:

1) W okręgu Sądu okręgowego w Brzeżanach:

1. Hass Dawid, nauczyciel rel. mjż. w Brzeżanach — język: hebrajski,

2. Ks. Zaleski Michał, nauczyciel gimn. w Brzeżanach — język: rosyjski, ruski, (rusiński),

3. Żuhajewicz Jan, nauczyciel gimn. państw. w Brzeżanach — język: niemiecki, ruski, (rusiński).

2) W okręgu Sądu okręgowego w Czortkowie:

1. Szader Samuel, naucz. rel. mojż. w Czortkowie — język: hebrajski, żydowski (żargon),

2. Fiedler Wacław Rudolf, zast. natarjusza w Budzanowie — język: niemiecki.

3) W okręgu Sądu okręgowego w Tarnopolu:

1. Safin Bolesław, prof. gimnazj. w Trembowli— język: angielski,

2. Dr. Taubeles Samuel, profesor, rabin w Tarnopolu—język: hebrajski, żydowski (żargon).

4) W okręgu Sądu okręgowego w Złoczowie:

1. Oleśnicki Jarosław, adwokat w Złoczowie — język: angielski, niemiecki.

77

Ogłoszenie.

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu borszczowskiego w Borszczowie podaje do powszechnej wiadomości, że Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 2 lipca 1930, Nr. SG. 458/2, (wydanym przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych), udzieliło Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu borszczowskiego w Borszczowie zezwolenia na zaciąganie pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku poręczającego i za osobną poręką tegoż związku za te pożyczki, co niniejszem zarząd rzeczonej kasy ogłasza w myśl § 18 wykonawczego rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. o Komunalnych Kasach Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424).

Borszczów, dnia 1 lutego 1931.

Zarząd Kasy.

78

WYKAZ

zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 18 stycznia 1931 r. do 14 lutego 1931 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 4 od 18 I. do 24 I. 1931		Tydzień Nr. 5 od 25 I. do 31 I. 1931		Tydzień Nr. 6 od 1 II. do 7 II. 1931		Tydzień Nr. 7 od 8 II. do 14 II. 1931	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	—	—	1	—	—	1	—	—
dur plamisty	1	—	—	—	9	—	3	1
płonica	7	—	8	1	8	—	16	1
błonica	7	—	5	—	5	—	4	—
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	—	—	—	—	—	—	—	—
zakażenia połogowe	—	—	—	—	—	—	—	—
odra	58	—	5	1	10	—	103	1
róża	2	—	1	—	4	—	3	—
krztusiec	12	1	3	—	1	—	1	—
zakażenie	—	—	—	—	—	1	—	1
gruźlica	19	9	10	7	26	9	32	15
jaglica	8	—	7	—	10	—	9	—
wąglik	—	—	—	—	—	—	—	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	1	—	2	—	—	—	6	—
inne niewymienione	1 meningitis t. b. c.	—	36 grypa	1	—	—	—	—
odkażono mieszkań	17		11		5		9	

79

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych w dniu 15 lutego 1931 r.

1) Szelestnica:

Pow. Kopyczyńce: Kociubińce.

2) Wścieklizna:

„ Brody: Smólno,
„ Brzeżany: Narajów m., Raj,
„ Buczacz: Huta nowa, Zaleszczyki małe.
„ Kopyczyńce: Kociubińce, Kopyczyńce, Kotówka,
„ Skałat: Leżanówka,
„ Zbaraż: Mołotki,

3) Pomór i zaraza świń:

„ Radziechów: Mukanie. Toporów,
„ Złoczów: Kołtów.

4) Różyca świń:

„ Trembowla: Leszniów,
„ Złoczów: Kołtów.

5) Cholera drobiu:

„ Trembowla: Podhajczyki,
„ Złoczów: Zuków.

80

Poszukiwania.

(L. A.A. 727/31).

1. Marja Zielińska, córka Józefa i Katarzyny, urodzona w Przeworsku, lat 37 licząca, zamieszkała w Jeziernej pow. Zborów, cyganka, wydaliła się w niewiadomym kierunku.

O dodatnim wyniku poszukiwań zawiadomić należy Starostwo pow. w Zborowie do L. 1/30/260 z 19 stycznia 1931 r.

2. Józef Alfawicki, syn Eustachego i Teodory, zamieszkały w Bóbrce powiat Lwów, zarobnik, wydalił się w niewiadomym kierunku.

W razie przydybania go zawiadomić należy Starostwo powiatowe w Przemyślanach do l. 1/1841 z 20 stycznia 1931 r.

3. Jan Lewandowski, syn Leona, urodzony w r. 1896, szofer, zamieszkały w Szczebrzeszynie pow. Zamojskiego wydalił się w niewiadomym kierunku.

O dodatnim wyniku zawiadomić należy Starostwo pow. w Zamościu.

4. Roman Karpluk, urodz. w r. 1903 w Andrzejówce pow. Sokal, szofer, zamieszkały w Kozowej pow. Brzeżany, wydalił się w niewiadomym kierunku.

O dodatnim wyniku poszukiwań zawiadomić należy Starostwo pow. Przemyślany z powołaniem się na pismo tegoż Starostwa z dnia 3 lutego 1931 r. L. I/952.

81

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

A) W ADMINISTRACJI OGÓLNEJ:

Wojewoda Tarnopolski

zamianował adjunktów kancelaryjnych w IX st. sł.: Kazimierza Majewskiego w Starostwie pow. brzeżańskiem, Michała Berdowskiego w Starostwie pow. brodzkiem, Juljana Seneńkiego w Starostwie pow. trembowelskiem, Józefa Plecana w Starostwie pow. czortkowskiem, Mikołaja Syma w Starostwie pow. radziechowskiem, Wojciecha Gołębiowskiego w Starostwie pow. zbaraskiem, Andrzeja Majkę w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim, Włodzimierza Pituszewskiego w Starostwie pow. czortkowskiem, Bazylego Rudego w Starostwie pow. podhajeckiem, Marjana Danhofera w Starostwie pow. brodzkiem i Szymona Tarnawskiego w Starostwie pow. kamioneckiem, — oraz adjunktów kancelaryjnych w X st. sł.: Franciszka Tarnowicza w Starostwie pow. trembowelskiem, Szymona Kokowskiego w Starostwie pow. zborowskiem, Józefa Kolabińskiego w Starostwie pow. przemyślańskiem, Bazylego Iwasiowa w Starostwie pow. czortkowskiem, Szulima Hausmana w Starostwie pow. przemyślańskiem, Michała Nitkiewicza w Starostwie pow. buczackiem, Konstantego Kojdę w Starostwie pow. borszczowskiem, Tadeusza Borowskiego w Starostwie pow. zaleszczyckiem, Hieronima Kozłowskiego w Starostwie pow. przemyślańskiem, Władysława Keffermüllera w Starostwie pow. buczackiem, Zofję Orłowską w Starostwie pow. brzeżańskiem, Mieczysława Kmiecika w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim, Józefa Robaka w Starostwie pow. zaleszczyckiem, Bronisława Stefankiewicza w Starostwie pow. trembowelskiem, Józefa Brożynę w Starostwie pow. tarnopolskiem, Teofila Borkowskiego w Starostwie pow. podhajeckiem i Stanisława Szewczuka w Starostwie pow. kopyczynieckiem, — tudzież rejestratorów w X st. sł: Stanisława Gretkierewicza w Starostwie pow. skałackiem i Jana Gorczakowskiego w Starostwie pow. złoczowskiem — i rejestratorów w XI st. sł.: Eustachego Hrycynę w Starostwie pow. skałackiem, Emila Hornsteina w Starostwie pow. skałackiem, Czesława Szmigla w Starostwie pow. złoczowskiem i Włodzimierza Wiszczuka w Starostwie pow. brzeżańskiem — wszystkich 34-ch adjunktami administracyjnymi w dotychczasowych stopniach służbowych;

zamianował prowizorycznego rejestratora w XI st. sł. w Starostwie buczackiem Nataniela Spiegla do odwołania adjunktem administracyjnym w XI st. sł.;

rozwiązał stosunek służbowy z prowizorycznym referendarzem w VIII st. sł. i kierownikiem Powiatowego Zarządu Drogowego w Zbarażu inż. Romanem Miejskim i zwolnił go z dniem 28 lutego 1931 r. ze służby państwowej;

zawarł nową umową z dotychczasowym pracownikiem kontraktowym XII gr. upos. w Starostwie powiatowem zbaraskiem Antonim Marjanem Fanderowskim i przydzielił go z dniem 3 lutego 1931 r. do służby w Starostwie powiatowem tarnopolskiem;

przeniósł starszego woźnego w XIII gr. upos. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim Michała Czajkę z dniem 28 lutego 1931 r. w stan spoczynku.

Dnia 14 lutego 1931 r. zmarł w Zakopanem Wacław Chesiak, rejestrator w XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim.

B) W RESORCIE MINISTERSTWA SKARBU.

Przeniesieni zostali: Kontroler w VIII st. sł. Gnap Józef z Wydziału II Izby Skarbowej II we Lwowie do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Czortkowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem czasowego kierownictwa Urzędu z dn. 12 I 1931 r.;

Kontroler w VIII st. sł. Kudła Franciszek z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bohorodczanach do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Zaleszczykach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 14 I 1931 r.;

Kontroler w VIII st. sł. Czopanowski Stefan z Kasy Skarbowej w Brodach do Kasy Skarbowej w Stanisławowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem czasowego kierownictwa Kasy z dn. 10 I 1931 r.;

Kontroler w IX st. sł. Kawalerowicz Zygmunt z Kasy Skarbowej w Zbarażu do Kasy Skarbowej w Nadwórnie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 13 I 1931 r.;

Asystent rachunkowy w X st. sł. Kapinos Stefan z Kasy Skarbowej w Zbarażu do Kasy Skarbowej Przemyślanach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 13 I 1931 r.;

Praktykant II kat. Jaworek Stanisław z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Buczaczu do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Śniatynie w dotychczasowym charakterze z dn. 9 I 1931 r.;

Sekwestrator podatkowy w XII st. sł. Bień Antoni z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Brodach do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rohatynie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 20 I 1931 r.

Reaktywowani: Emerytowany st. geometra w VIII st. sł. Kostórkiewicz Roman w Urzędzie Katastralnym w Zaleszczykach, mianowany referendarzem miernictwa w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 1 I. 1931 r.

Przyjęci na praktykę na stanowisko II kat.: Cywiński Aleksander w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Brodach z dn. 20 I 1931 r.;

Balkowski Kazimierz w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu z dn. 26 I 1931 r.

Zwolnieni: Kancelista w XI st. sł. w Kasie Skarbowej w Tarnopolu Koffler Rozalja z dn. 31 I 1931 r.

Przeniesieni w stan nieczynny: Kancelista w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Akc. i Monop. Państw. w Brodach Jachowa Eugenja z dn. 31 I 1931 r.

Przeniesieni na emeryturę: Referendarz miernictwa w VII st. sł. w Urzędzie Katastralnym w Zaleszczykach Hordyński Franciszek z dn. 31 I 1931 r.;

Księgowy w VIII st. sł. w Kasie Skarbowej w Tarnopolu Niemczewski Józef z dn. 31 I 1931 r.;

Inspektor kontroli skarbowej w VIII st. sł. w Kontroli Skarbowej w Przemyślanach Jankiewicz Jan z dn. 31 I 1931 r.;

Inspektor Kontroli Skarbowej w VIII st. sł. w Kontroli Skarbowej w Czortkowie Wisiński Władysław z dn. 31 I 1931 r.;

Kontroler w IX st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu Kostecki Marcin z dn. 31 I 1931 r.;

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Brodach Holub Leon z dn. 31 I 1931 r.;

Komisarz Kontroli Skarbowej w IX st. sł. w Kontroli Skarbowej w Germakówce Tomaszewski Piotr z dn. 31 I 1931 r.;

Rejestrator w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Podhajcach Mazur Adam z dn. 31 I 1931 r.

Zmarli: Sekwestrator podatkowy w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu Pielich Eustachy dn. 11 I 1931 r.

C) W RESORCIE MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na skutek podań:

Tadeusz Adam Ojberek, sędzia grodzki w Wiśniowczyku — na stanowisko sędziego grodzkiego w Podhajcach, z dniem 18 XII 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań:

Józef Piotr Gailhofer — sędzia okręgowy w Czortkowie 30 stycznia 1931 r.

D) W RESORCIE MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH.

Kierownik Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

przyjął z dniem 29 stycznia 1931 r. Kazimierza Gruszeckiego, pracownika kontraktowego, w charakterze siły pomocniczej do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Kamionce Strumiłowej, za umową terminową do dnia 29 IV 1931 r.

Zwolnił z dniem 31 stycznia 1931 r. Czesława Lewandowskiego, pracownika kontraktowego w VIII st. sł. w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Tarnopolu, na własną prośbę.

E) W RESORCIE MINISTERSTWA POCZT i TELEGRAFÓW.

I. Mianowani: praktykantami w XI st. st.: Bolesław Filar w Brodach, Emil Lubaczewski w Czortkowie, Józef Roemer w Buczaczu, Tadeusz Skrzypczak w Kopyczyńcach, Edward Wojciechowski w Tarnopolu;

praktykantami w XII st. sł.: Franciszek Iwanicki w Borszczowie, Adolf Kubiński w Tarnopolu, Bronisław Muszyński w Mikulińcach, Stanisław Nawarecki w Tarnopolu, Józef Willy w Czortkowie:

kierownikami urzędów: kontroler Witold Ciechowski ze Zborowa kierownikiem U. V kl. w VIII st. sł. w Białymkamieniu;

st. asystent Karolina Bukietyńska kierownikiem U. V kl. w IX st. sł. w Janowie k/Trembowli;

asystent w X st. sł. Marjan Łomnicki z Podhajec kierownikiem U. V kl. w Grodzisku k/Przeworska;

asystent w XI st. sł. Grzegorz Ukrainetz z Tarnopola kierownikiem U. VI kl. w XI st. sł. w Uscieczku;

kontraktowy kierownik U. VI kl. w XI st. sł. Stanisława Wołoszyńska w Białegokamienia kontraktowym kierownikiem U. VI kl. w XI st. sł. w Dublanach k/Lwowa;

zastępca siła urzędnicza Eugenja Karstówna z Podhajec kontr. kierownikiem U. VI kl. w XI st. sł. w Horożance;

Stefanja Gogolewska kontraktowym kierownikiem U. VI kl. w XI st. sł. w Kolędzianach.

II. Przeniesieni: asystent w X st. sł. Juljusz Płoszej z Borszczowa do Bołszowiec z poruczeniem kierownictwa powyższego Urzędu;

asystenci w X st. sł.: Jadwiga Czupryk ze Lwowa 8 do Tarnopola, Marjan Kamiński ze Lwowa 1 do Monasterzyk;

asystenci w XI st. sł.: Stefanja Życzyńska z Kolędzian do Brodów, Rudolf Skąpski ze Zbaraża do Lwowa 1.

III. Przeniesieni na emeryturę: st. kontroler Aleksandra Ludwig z Tarnopola.

IV. Zwolnieni: z powodu rezygnacji praktykant w XI st. sł. Marjan Vonau ze Zborowa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat Syndykatu Emigracyjnego.

Organizacja ruchu emigracyjnego.

Organizacja różnych instytucyj, które wraz z władzami państwowemi nadają ruchowi emigracyjnemu charakter akcji planowej przedstawia się następująco:

Kierownictwo polityką emigracyjną i kontrolę nad działalnością organizacyj emigracyjnych sprawuje Urząd Emigracyjny. Opiekę społeczną nad emigrantami i ich rodzinami, pozostawionemi w kraju, oraz przeszkalanie zawodowe emigrantów i inicjatywę w dziedzinie utrzymywania kontaktu między emigracją a krajem macierzystym sprawują Towarzystwa społeczno-charytatywne. Organizację osadnictwa polskiego zagranicą przeprowadzają krajowe Towarzystwa kolonizacyjne. Techniczną pomoc emigrantom przed podróżą (jak wyrabianie wszelkich dokumentów na wyjazd, bezpłatnych paszportów zagranicznych i wiz konsularnych oraz opiekę w czasie transportu) wykonywa Syndykat Emigracyjny.

Dotychczas Syndykat Emigracyjny zorganizował swoje Oddziały i Agentury w województwie: wołyńskiem, poleskiem, lwowskiem, stanisławowskiem, **tarnopolskiem,** białostockiem, wileńskiem i nowogródzkiem. W biurach Syndykatu Emigracyjnego zakładanych w miejscowościach o silnem natężeniu emigracyjnem, osoby zdecydowane wyjechać zagranicę otrzymują **bezpłatnie** wszelkie informacje, oraz dowody wyjazdowe, zawierają umowy transportowe, poczem pod opieką pracowników Syndykatu wyjeżdżają do Warszawy, gotowi do transportu. Otrzymują również porady i pomoc przy likwidowaniu majątków przed wyjazdem bez narażenia się na wyzysk ze strony spekulantów. Z czasem obejmie Syndykat Emigracyjny siecią swych Oddziałów całą Polskę, w związku z czem istnienie biur okrętowych na prowincji stało się dla Towarzystw Okrętowych bezcelowe i nieopłacalne, wobec czego pewna ich liczba została zlikwidowana. Z chwilą ukończenia rozbudowy Syndykat Emigracyjny będzie w stanie opanować cały ruch emigracyjny i kierować nim zgodnie z celami polskiej polityki emigracyjnej. W ten sposób zostają wypełnione najważniejsze postulaty racjonalizacji ruchu emigracyjnego, a mianowicie: zlikwidowanie pokątnych agentów i pośredników emigracyjnych, kontrola nad ruchem fali wychodźczej, oraz zjednoczenie administracji emigracyjnej z korzyścią dla Państwa i społeczeństwa.

Konkurs.

Celem obsadzenia posady prowadzącego metryki izraelickie oraz jego zastępcy w Husiatynie powiat Kopyczyńce, rozpisuję niniejszem na zasadzie § 4 rozp. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości oraz Ministerstwem Wyznań i Oświecenia z dnia 15 III 1875 r., L. 12944, ogłoszonego rozporządzeniem b. Namiestnictwa z dnia 14 IX 1876 r.. Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1876, konkurs.

Ubiegający się o te posady winni wnieść do Starostwa powiatowego w Kopyczyńcach w terminie do dnia **25 marca 1931** r. własnoręcznie przez siebie napisane i należycie ostemplowane prośby, załączając do podania: 1) metrykę urodzenia, 2) certyfikat przynależności, 3) dokument wykazujący stopień wykształcenia.

Kandydaci na te stanowiska winni nadto posiadać dokładną znajomość języka polskiego w mowie i piśmie, przyczem poddani oni będą egzaminowi z ustawodawstwa i obowiązujących rozporządzeń o prowadzeniu izraelickich metryk.

Kopyczyńce, dnia 17 lutego 1931 r.

Starosta powiatowy: **Janowski.**

Urząd Wojewódzki Tarnopolski — Dyrekcja Robót Publ.

Do L. DRP/IV — 455/1 ex 1931.

Tarnopol, dnia 25 lutego 1931 r.

Obwieszczenie przetargu.

Urząd Wojewódzki — Dyrekcja Robót Publicznych w Tarnopolu rozpisuje niniejszem na podstawie Przepisów Ministerstwa Robót Publiczn. L. XVI-133/30

o oddawaniu dostaw i robót publiczny przetarg ofertowy na budowę mostu na Gnieźnie w Zbarażu w km. 147.208 drogi państw. Nr. 7/5 Barbaraszka-Tarnopol.

Projektowany do budowy most jest mostem żelbetowym I klasy ramowym, dwuprzegutowym, ze wspornikami odciążającymi o rozpiętości w świetle 20.00 m., na palach drewnianych dębowych i częściowo żelbetowych. Projekt przewiduje również wykonanie drogi dojazdowej na długości około 100 m.

Most ten i droga mają być wykonane wedle projektu zatwierdzonego przez Ministerstwo Robót publicznych z materjałów własnych przedsiębiorstwa budowy ż wyjątkiem 14 pali żelbetowych, które Przedsiębiorstwo otrzyma z Powiatowego Zarządu drogowego w Tarnopolu, oraz cementu, który zostanie wydany Przedsiębiorstwu loco stacja kolejowa Zbaraż. Przewóz cementu ze stacji kolejowej do budowy i jego zamagazynowanie należy do przedsiębiorstwa.

Plany, przedmiar, warunki szczegółowe i ogółowe oraz wzór umowy są do przejrzenia w godzinach urzędowych w Oddziale drogowym Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu (ul. Mickiewicza L. 26, II p.).

Oferty sporządzone ściśle wedle wzoru wraz z kosztorysem, sporządzonym przez wstawienie w przedmiar cen jednostkowych i sumarycznych, warunkami ogółowymi i szczegółowymi budowy mają być wniesione lub przesłane do protokołu Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu w zapieczętowanych i zalakowanych kopertach z napisem „Oferta do przetargu na budowę mostu na Gnieźnie w Zbarażu„ w terminie do dnia **11 marca 1931.** godzina 11·30 poczem w lokalu Oddziału Drogowego Dyrekcji Robót Publicznych nastąpi otwarcie ofert, przy którem mogą być obecni oferenci lub ich pełnomocnicy.

Do oferty należy dołączyć poświadczenie Kasy Skarbowej na złożone wadjum w wysokości 5 procent oferowanej kwoty.

Dyrekcja zastrzega sobie dowolny wybór względnie nieprzyjęcie żadnej z ofert oraz prawo ewentualnego zarządzenia po przetargu ofertowym dodatkowego ustnego przetargu bez względu na ilość obecnych oferentów.

Za Wojewodę: Dyrektor Robót Publicznych
Inż. **Burgielski.**

Tymczasowy Wydział Powiatowy
Powiatowy Zarząd Drogowy
w Tarnopolu.

Ogłoszenie przetargu.

Tymczas. Wydział Pow. — Pow. Zarząd Drogowy w Tarnopoju ogłasza publiczny pisemny przetarg ofertowy na dostawę materjałów kamiennych w roku 1931/32 dla dróg powiatowych i ich dojazdów w obrębie powiatu Tarnopolskiego w myśl przepisów o oddawaniu państwowych dostaw i robót w zakresie działania M. R. P. z dnia 13 VIII 1930 r. l. XVI-1333/30.

Przetarg ten obejmuje dostawę materjałów zamiejscowych i miejscowych i odbędzie się w Tarnopolu w gmachu Tymczas. Wydziału Powiatowego w biurze Pow. Zarządu Drogowego w dniu 20 marca 1931 r. o godz. 9-tej.

Warunki przetargu ogólne i szczegółowe, warunki dostaw, wykazy ilości i jakości dostawić się mającego materjału oraz wzór oferty i umowy są wyłożone do przeglądu w podanym jw. Urzędzie w godzinach urzędowych.

Oferty sporządzone ściśle wedle wyłożonego wzoru bez skreśleń i dopisków, dla każdego gatunku kamienia i odcinka dróg oddzielnie ściśle według wyłożonego wykazu ilości i jakości dostaw, należy składać w zapieczętowanej i nieprzejrzystej kopercie bez firmy z napisem „oferta na dostawę materjałów kamiennych do przetargu w dniu 20 marca 1931 r.“ najdalej do dnia 20 marca 1931 r. godziny 9-ej.

Do oferty należy dołączyć próbki materjałów oraz kwit Kasy Skarbowej na złożone wadjum w wysokości 5% wartości oferowanej dostawy lub oryginalny list gwarancyjny instytucji kredytowych uznanych przez Ministerstwo Skarbu.

Wadjum to służyć będzie jako kaucja w razie przyjęcia i zatwierdzenia oferty. Zastrzega się prawo wolnego wyboru oferenta bez względu na wysokość oferowanych cen, przeprowadzenia dodatkowego ustnego przetargu między wybranymi przez komisję oferentami, wreszcie prawo nieprzyjęcia bez podania powodu żadnej oferty, lub unieważnienia przetargu.

Oferty nie odpowiadające wyżej postawionym przepisom, lub warunkom oraz wniesione po terminie nie będą rozpatrywane.

W Tarnopolu, dnia 1 marca 1931 r.

Kierownik Powiat. Zarządu Drogowego:
Inż. Władysław Szuba

Przewodniczący Tymcz. Wydziału Powiatowego:
Tomasz Malicki
Starosta.

Ogłoszenie przetargu.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Kamionce Strumiłowej rozpisuje przetarg publiczny na dostawę tłucznia do konserwacji dróg powiatowych i wojewódzkich w obrębie powiatu.

Przetarg ten obejmuje dostawę tłucznia i kamienia miejscowego i zamiejscowego i odbędzie się dnia **11 marca 1931 r.** o godzinie 11 przedpołudniem w Kamionce Strumiłowej w biurze Powiatowego Zarządu Drogowego.

Warunki dostawy, ilość materjału oraz wzór oferty są do przejrzenia w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym.

Pisemne oferty sporządzone wedle wzoru mają być wniesione w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta do przetargu“ najdalej do godziny 10 przed południem w dniu przetargu.

Do oferty należy dołączyć próbkę tłucznia i dowód na złożone wadjum w gotówce lub papierach wartościowych w wysokości 5% sumy oferowanej.

Komisja przetargowa zastrzega sobie dowolny wybór ofert względnie dodatkowy przetarg ustny między wybranymi oferentami.

Kamionka strumiłowa, dnia 14 lutego 1931 r.

Przewodniczący Tymcz. Wydziału Powiat.:
R. Kulpiński, Starosta powiatowy.
Kierownik Pow. Zarządu Drogowęgo
inż **E. Eberle.**

Unieważnienia dokumentów.

Dyczkowski Włodzimierz, syn Grzegorza, urodzony w 1898 r. w Zazdrości, powiat Trembowla, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Krawczuk Jan, urodz. 24 IX 1898 r. w Szyłach, powiat Zbaraż, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Hranyczka Atanazy z Uszni, pow. Złoczów, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 225671 (wałach ciemno-siwy, chrapka, dolna warga biała, urodz. 1924 r. wysok. 136 cm., kateg. N.).

Sołtys Anna, zamieszkała w Podusilnej, unieważnia zgubione dowody tożsamości koni Serja A, Nr. 126786 i 126787.

Kulpa Jakób, zamieszkały w Tarnopolu unieważnia spalony dowód tożsamości konia Nr. 165927 (ogier, urodz. 1921 r., maści j. szpak).

Niedzielski Jan w Hinowicach, pow. Brzeżany, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia (klaczy) Serja A, Nr. 30292, wydany przez Rej. Inspektora koni w Złoczowie.

Tełebzda Mikołaj, syn Ołeksy, zamieszkały w Koniuchach pow. Brzeżany, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 43807, wydany przez Rej. Inspektora koni w Złoczowie.

Bereza Helena ze Zbaraża unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 210943/N (urodzony w 1922 r., wysokość 136 cm.). (3—1)

Koroliszyn Jan, zamieszkały w Chwatowie, pow. Złoczów, unieważnia skradzione 2 dowody tożsamości koni Serja A, Nr. 23171 i Serja A, Nr. 233753.

Baziuk Mikołaj z Mielnicy n/Dniestrem pow. Borszczów, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia (gniado-srokaty, lat 7, wysokość 150 cm.) nieznanego numeru i serji, który zgubił po zakupnie konia, prowadząc go z targowicy do domu.

Buczyński Hryńko z Trybuchowiec pow. Kopyczyńce unieważnia 2 dowody tożsamości koni Serja A, Nr. 83291 i Serja A, Nr. 83292, wydane przez Inspektorat koni w Czortkowie (obydwa kategorji „N").

Diaków Danyło z Hołhocz powiat Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 102192, Kateg. „N", (klacz, gniada,-siwizna, urodz. 1914 r.), który skradziono mu na jarmarku w Monasterzyskach w 1930 r.

Skoczny Mikołaj, urodzony w 1900 r. w Dorofijówce pow. Skałat, zamieszkały w Bieńkowcach powiat Zbaraż, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Szmielski Michał, szeregow. rez., urodzony w 1902 r. w Hleszczawie, powiat Trembowla i tam zamieszkały unieważnia zgubioną książeczkę wojskową z rocznika 1902/233.

Olejnik Ignacy z Uszni, powiat Złoczów, unieważnia zgubione świadectwo nauki i świadectwo złożonego egzaminu na czeladnika szewskiego, wydane dnia 8 lipca 1922 r. przez Cech chrześcijańskich mistrzów szewskich we Lwowie.

Lewicki Jan z Draganówki, powiat Tarnopol, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 161182.

Paterak Jakób z Kozowy, pow. Brzeżany, unieważnia spalony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 37955.

Zosiak Tomasz z Romanowego Sioła, pow. Zbaraż, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A. Nr. 149958.

Orzechowski Wawrzyniec z Sorocka, pow. Skałat, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 252542.

Mucha Piotr, syn Szymona i Filomeny, urodz. w 1899 r. w Młyniskach, powiat Trembowla, unieważnia książeczkę wojskową.

Walków Wasyl syn Piotra z Kozówki, pow. Tarnopol, unieważnia skradzione 2 dowody tożsamości koni Serja A, Nr. 158902 i Serja A, Nr. 158903.

Olejnik Mikołaj z Kozówki, pow. Tarnopol, unieważnia skradziony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 176021.

UWAGA: Do niniejszego numeru Dziennika Wojewódzkiego dołącza się komunikat p. t. „Przysposobienie Rolnicze w 1930 roku na terenie Województwa Tarnopolskiego“.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 stycznia 1930 roku 4 zł. kwartalnie lub 16 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.

Załącznik do Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego

Nr. 4 z dnia 1 marca 1931 r.

Przysposobienie rolnicze w 1930 roku

na terenie Województwa Tarnopolskiego.

Z pomiędzy różnych metod szerzenia oświaty pozaszkolnej wsród drobnych rolników, akcja przysposobienia rolniczego zajęła w ostatnich latach dominujące stanowisko i rokuje nadzieję, że jako metoda oświatowa zostanie uznaną za najbardziej celową i utrwalona.

Dotychczasowe metody, oparte jedynie na słowie, nie wywierały należytego wpływu na drobnych rolników oddziaływując bardzo powoli, a konserwatywny włościanin przyjmował wszelkie zalecenia i porady z nieufnością i nieraz długotrwała praca oświatowa oparta na słowie przechodziła bez echa. Dlatego też ustalono, że pierwotną metodę kursów czy doradztwa należy oprzeć bezpośrednio na pracy praktycznej, by rolnik miał możność przekonania się, że zalecane ulepszenia i zmiany w jego warstacie rolnym są rzeczywiście skuteczne i mają na celu zwiększenie dochodowości jego gospodarstwa i poprawę jego bytu.

Dzisiejsze położenie gospodarcze rolnictwa, wymaga dostosowania warstatów rolnych do nowych warunków życia, a w związku z tem przeprowadzenia szeregu zmian i ulepszeń w sposobie dotychczasowego gospodarowania. Z powyższego powodu drobne rolnictwo musi być stale otoczone opieką, najważniejsze wiadomości muszą mu być w możliwie szybkim tempie dostarczane i w takiej formie, ażeby bezwzględnie przekonywały go o swej skuteczności i skłoniły do zastosowania na swem gospodarstwie.

Pozatem zauważyć należy, że zakres myśli przeciętnego rolnika jest bardzo wązki i ograniczony jedynie do zabezpieczenia codziennego bytu. Dlatego też od nowej metody oświatowej wymaga się, ażeby wpływała na rozwój sposobu myślenia drobnego rolnika i nauczyła go zastanawiać się i poznawać skutki rozmaitych zabiegów gospodarczych, a temsamem ażeby skierowała jego myśl do ułożenia sobie takiego planu gospodarczego, któryby powodował, że produkcja jego byłaby najtańszą i najracjonalniejszą.

Wyżej wymienionym wymaganiom jakie stawia się metodzie szerzenia oświaty pozaszkolnej, odpowiada przysposobienie rolnicze jako metoda najskuteczniejsza i najbardziej dostosowana do życia.

Akcja przysposobienia rolniczego oparta na konkursach rolniczych, staje się dzisiaj metodą wychowywania rolniczego młodzieży wiejskiej, którą przygotowuje fachowo do przyszłej samodzielnej pracy w gospodarstwie. Dlatego też akcja p. r. powinna znaleść ogólne uznanie i poparcie wśród szerokich warstw społeczeństwa rolniczego oraz wśród tych czynników, którym poprawa bytu rolnika i podniesienie naszego rolnictwa zostało powierzone.

Celem zaznajomienia szerokich warstw społeczeństwa z akcją przysposobienia rolniczego z jej rozwojem i wynikami Urząd Wojewódzki Tarnopolski zamierza corocznie wydawać sprawozdanie, ilustrujące przebieg akcji P. R. na terenie tutejszego Województwa.

Akcja p. r. w szybkiem tempie rozszerza się na terenie tut. Województwa i podczas gdy w r. 1929 prowadzoną była na terenie 9 powiatów, to natomiast w r. 1930 objęła już 14 powiatów. Jedynie w powiatach Brody, Radziechów i Borszczów konkursy p. r. nie były dotychczas przeprowadzane. Szczegółowy rozwój akcji p. r. ilustruje poniższe zestawienie:

ZESTAWIENIE.

Rok	Ilość miejscowości objętych akcją p. r.	Prosięta Ilość Zesp.	Prosięta Ilość osób	Drób Ilość Zesp.	Drób Ilość osób	Buraki past. Ilość Zesp.	Buraki past. Ilość osób	Ziemniaki Ilość Zesp.	Ziemniaki Ilość osób	Kukurudza Ilość Zesp.	Kukurudza Ilość osób	Ogródki kwiatowe Ilość Zesp.	Ogródki kwiatowe Ilość osób	Kapusta Ilość Zesp.	Kapusta Ilość osób	Ogródki warzywne Ilość Zesp.	Ogródki warzywne Ilość osób	Pszenica Ilość Zesp.	Pszenica Ilość osób
1929	51	11	105	12	103	13	85	7	40	20	164	—	—	—	—	—	—	5	43
1930	165	51	385	23	160	72	553	19	138	40	270	7	45	6	37	5	34	15	92
Różnica w stosunku do r. 1929	+ 114	40	280	11	57	59	468	12	98	20	106	7	45	6	37	5	34	10	49

Organem regulującym akcję p. r. oraz nastawiającym ją programomo i uzgadniającym całość akcji z wytycznemi Min. Roln. jest Wojew. Komisja P. R. przy Wojew. Delegaturze M. T. R. w Tarnopolu.

Na terenie zaś każdego powiatu pracują pow. komisje p. r., które jednakże w większości powiatów zaistniały dopiero przy zakończeniu prac konkursowych w roku ubiegłym. Przeprowadzają one ocenę konkursu oraz zajmują się dotychczas jedynie urządzaniem pokazów powiatowych. W obecnym jednakże roku pow. komisje p. r. winne ponadto bezwzględnie nastawić programowo akcję p. r. na terenie powiatu, śledzić jej przebieg i współdziałać w pracy z powiatowym instruktorem rolnym.

Całokształt kierownictwa akcji p. r. na terenie całego Województwa pozostawał pod opieką Wojew. Inspektora p. r. przy Wojewódzkiej Delegaturze M. T. R., który był wykonawcą uchwał Wojewódzkiej Komisji Przysposobienia Rolniczego.

Na terenie powiatów bezpośredni nadzór fachowy nad konkursami pełnili powiatowi instruktorzy rolni, przy współudziale członków O. T. R., nauczycielstwa Szkół powszechnych oraz księży.

Akcja przysposobienia rolniczego prowadzoną była przez organizacje młodzieżowe a mianowicie:

1) Stowarzyszenie młodzieży Polskiej, 2) Związek kresowej młodzieży Polskiej, 3) Związek Strzelecki, 4) Młodzież zorganizowaną przy kółkach rolniczych.

Opiekę fachową nad zespołami p. r. młodzieży wiejskiej i konkursami gospodarzy samodzielnych, oraz kierownictwo całej akcji prowadziło M. T. R.

Zauważyć należy, że głównym błędem akcji p. r. w r. 1930 było zmieszanie konkursów gospodarzy samodzielnych z przysposobieniem rolniczem młodzieży, podczas gdy winne to być akcje zupełnie odrębne. Akcja przysposobienia rolniczego młodzieży jest dla niej jakgdyby szkołą, w której na obserwacji przepracowywanego tematu, winno równolegle rozwijać się samokształcenie oparte na pogadankach i czytaniu odpowiednich książek i pism.

Natomiast konkursy gospodarzy samodzielnych mają cel i metodę pracy zupełnie odrębne, chodzi tu przedewszystkiem o nauczenie wykonywania tylko takich czynności w gospodarstwie, któreby przez zapewnienie korzyści materjalnych przekonywały włościan o celowości stosowania udzielanych porad i wskazówek. Przysposobienie młodzieży wiejskiej dąży do przygotowania umysłu młodzieży do samodzielnego rzeczowego myślenia i analizowania rozmaitych zjawisk gospodarczych, dlatego nauka zaczyna się od elemen-

tarnych podstaw, natomiast w konkursach gospodarzy samodzielnych przepracowuje się tylko oddzielne fragmenty czynności gospodarczych. Dlatego mylnem było w r. 1930 łączenie konkursów gospodarzy samodzielnych z p. r. młodzieży i w r. 1931 rozdział tych dwóch zagadnień musi być bezwzględnie zachowany.

Z wiosną 1930 r. opracowała Wojewódzka Komisja P. R. szczegółowy program prac dla tut. Województwa oraz ustaliła sposób subwencjonowania akcji p. r. w poszczególnych powiatach, przyczem dokonała podziału powiatów na następujące kategorje:

Kategorja	POWIATY	Wojew. Komisja P. R. przyznała subwencje Min. Roln.	UWAGA:
I.	Brzeżany	2.000 zł.	Niezależnie od subwencji Ministerstwa Rolnictwa akcja p. r. subwencjonowaną była przez samorządy powiatowe
II.	Tarnopol	1.500 zł.	
III.	Czortków Kopyczyńce	1.000 zł. 1.000 zł.	
IV.	W innych powiatach Województwa tarnopolskiego akcja p. r. opartą była wyłącznie na funduszach samorządowych.		

Prócz wyżej wymienionych subwencji pow. Brzeżany, Buczacz, Przemyślany i Podhajce otrzymały z funduszów Min. Roln. za pośrednictwem Małopl. Tow. Rolniczego komplety nagród dla gospodarzy samodzielnych ogólnej wartości 3.200 złotych.

Jako tematy do konkursów p. r. starano się użyć zagadnień najaktualniejszych dla terenu tut. Województwa i najbardziej dostosowanych do jego potrzeb gospodarczych.

W r. 1930 przepracowano następujące tematy:

RODZAJ ZESPOŁÓW	Wychów bekonów		Wychów drobiu		Buraki pastewne		Ziemniaki		Kukurudza		Kapusta		Ogródki kwiatowe		Ogródki warzywne		Przenica	
	Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość	
	Zesp.	osób	Zesp.	osób	Zesp.	osób	Zesp.	osób	Zesp.	osób	Zesp.	osób	Zesp.	osób	Zesp.	osób	Zesp.	osób
młodzieżowe	20	146	20	144	47	354	8	54	40	270	5	31	7	45	1	6	—	—
gosp. samodzielni	31	239	3	16	25	199	11	84	—	—	1	6	—	—	4	28	15	92
Ogółem	51	385	23	160	72	553	19	138	40	270	6	37	7	45	5	34	15	92

Najpopularniejszym tematem była uprawa buraka pastewnego, który to temat przepracowało 523 osób, na drugiem miejscu stoi wychów bekonów 385 osób, na trzeciem uprawa kukurydzy 270 osób, na czwartem wychów drobiu 160 osób.

Największe znaczenie dla tutejszego terenu posiadały konkursy buraczane, bekonowe i drobiowe.

Konkursy buraczane stoją w bezpośrednim związku z akcją podniesienia hodowli bydła, rozszerzając wśród małorolnych znajomość uprawy tak ważnej w gospodarstwie paszy, której dotychczas włościanie prawie zupełnie nie znali i nie uprawiali.

Konkursy bekonowe spowodowały rozprowadzenie w terenie znacznej ilości rasowego materjału hodowlanego oraz zwróciły uwagę włościan przyzwyczajonych w latach ubiegłych do produkcji materjału słoninowego na tucz—bekonowy, obecnie pomimo stosunkowo niskich cen jednak najrentowniejszy.

W związku z tem pozostaje również założenie szeregu Kół hodowlanych trzody chlewnej, pozyskanie zaufania włościan do materjału rasowego pomimo wyższej jego ceny oraz zapoczątkowanie w niektórych po wiatach wspólnej sprzedaży bekonów do Państwowej Przetwórni Mięsnej w Chodorowie.

Przez konkursy drobiarskie rozprowadzono około 1200 sztuk kur rasy karmazynów i zielononóżek oraz nauczono uczestniczki konkursów racjonalnego wychowu drobiu.

Akcja p. r. została poprzedzona kursami dla przodowników i uczestników konkursów.

Kursa dla przodowników odbyły się w następujących powiatach:

POWIAT	Data kursu	uczestników
Tarnopol	18—19—20 XII 1929 r.	57
Brzeżany	19—20 II 1930 r.	47
Czortków	16—17—18 III 1930 r.	114
Kopyczyńce	12 IV 1930 r.	39
Podhajce	17 IV 1930 r.	29
Złoczów	15 III 1930 r.	32
Przemyślany	11 V 1930 r.	17
Buczacz	7 IV 1930 r.	41
Tłuste pow. Zaleszczyki	27 IV 1930 r.	94
Ogółem	w 10 powiatach	470

Kursa powyższe odbyły się staraniem Okr. Tow. Rolniczych i Tymcz. Wydziałów Powiatowych przy współudziale porsonelu Wojewódzkiej Delegatury M. T. R.

Pozatem powiatowi instruktorzy rolni przeprowadzili szereg kursów i pogadanek dla uczestników konkursów przy licznym współudziale miejscowej ludności.

W lipcu 1930 r. dokonał lustracji prac konkursowych w niektórych powiatach tutejszego Województwa Radca Min. Roln. inż. Z. Kobyliński, wraz z delegatem tut. Urzędu Wojewódzkiego oraz przedstawicielem Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego.

Zakończenie prac konkursowych w r. 1930 pomimo ciężkiego położenia gospodarczego rolnictwa dzięki staraniom Okręgowych Towarzystw Rolniczych i Wydziałów Powiatowych przeprowadzone były bardzo uroczyście.

Pokazy powiatowe wzbudziły ogólne zainteresowanie oraz dały możność szerokim masom społeczeństwa rolniczego zapoznania się nie tylko z wynikami prac konkursowych i wartością akcji przysposobienia rolniczego, lecz również z ogólnym stanem prac nad podniesieniem rolnictwa na terenie poszczególnych powiatów, zwracając uwagę rolników na najracjonalniejsze w obecnej dobie kierunki gospodarcze.

Pokazy prac konkursowych w powiatach Tarnopolskim, Brzeżańskim, Przemyślańskim, Podhajeckim i Trembowelskim przybrały charakter powiatowych wystaw rolniczych.

Prócz eksponatów konkursowych wystawiono wiele pięknych eksponatów z dziedziny hodowli bydła, trzody chlewnej i drobiu, dorobek naszych kół hodowlanych rozwijających się w ostatnich czasach w szybkim tempie na te.enie tut. Województwa. Na pokazie w Tarnopolu, Brzeżanach i Przemyślanach gremjalnie wzięły udział Powiatowe Związki hodowców drobiu. Na wyróżnienie zasługuje Powiatowy Związek Hodow. drobiu, gołębi i królików w Tarnopolu, który pod kierownictwem Prezesa Insp. Wolskiego rozwinął się w ostatnich latach bardzo silnie i dziś poszczycić się może pięknymi okazami rasowego drobiu, gęsi, kaczek, gołębi i królików.

W powiatach brzeżańskim i podhajeckim wyróżnić należy pięknie urządzone stoisko koła doświadczalnego Opole, które dało możność szerokim masom rolników zapoznania się z wynikami doświadczeń na terenie tamtejszych powiatów oraz zaznajomiło tychże z odmianami zbóż najodpowiedniejszymi dla tamtejszych warunków.

Również na uwagę zasłużyły pokazy konkursowe w powiecie złoczowskim, czortkowskim i buczackim, które wprawdzie ograniczyły się jedynie do obrazowania wyników prac konkursowych nie mniej jednak

urządzone były bardzo starannie i cieszyły się wielkim zainteresowaniem sfer rolniczych i czynników miejscowych.

Przy tem zauważyć należy, że pokaz w powiecie buczackim urządzony był prawie wyłącznie dzięki staraniom tamtejszego Stowarzyszenia Mł. Polskiej.

W innych powiatach z powodu niesprzyjających warunków względnie z powodu zapoczątkowanej zaledwie akcji przysp. pokazy konkursowe albo nie stanęły na należytym poziomie albo też nie były zupełnie urządzane.

Najuroczystszą chwilą dla konkursistów było odczytanie przyznanych nagród tym konkursowiczom, którzy wedle oceny komisyj sędziowskich najwięcej pracy poświęcili przepracowywanym zadaniom i osiągnęli najlepsze wyniki.

Wykaz ilości i rodzaji przyznanych w 1930 r. nagród za najlepsze prace konkursowe przedstawia się następująco:

Radjobiorniki 8, Bibljoteki 3, Kultywatory 2, Siewniki 1, Pługi 10, Obsypniki 32, Pogłębiacze 2, Żmijki 3, Sieczkarnie 1, Norcrosy 40, Naczynia kuchenne 46, Naczynia stołowe 10, Planety 11, Brony zwyczajne 14, Wagi 4, Trokary 14, Brony sprężynowe 13, Zegary 25, Kury 14, Kaczki 19, Gęsi 9, Prosięta 37, Drzewka owocowe 160, Bibljoteczki (małe) 8, Prenumerata Zagr. Wzorowej 2, Latarnie 27, Żelazka 31, Maszynki do mięsa 9, Mandoliny 15, Parniki 2, Kotły 4, Króliki 6, Narz. ogrodnicze 12, Naczynia do dojenia 3, Kapy na łóżka 2, Swetery 6, Widły 11, Łańcuchy 10, Szczotki, zgrzebła 5, Bańki na mleko 5.

Ogólna wartość nagród przyznanych w r. 1930 uczestnikom konkursów P. r. wynosi 20.151 zł.

Poniższe wykazy ilustrują cyfrowo akcję konkursów przysposobienia rolniczego na terenie poszczególnych powiatów oraz wysokość funduszów samorządowych i Min. Rolnictwa wydatkowanych na akcję p. r.

Przysposobienie Rolnicze młodzieży wiejskiej

W 1930 ROKU.

L. p.	POWIAT	Organizacja młodzieży dająca zespoły	Ilość miejscowości objętych przysp. rolnicz.	TEMATY KONKURSOWE																		Uwagi
				Prosięta		Kury		Buraki past.		Ziemniaki		Kukurudza		Kapusta		Ogród. kwiat.		Ogród. warz.		Ogółem		
				Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość		
				zesp.	osób	zesp.	osób	zesp.	osób	zesp.	osób	zesp.	osób	zesp.	osób	zesp.	osób	zesp.	osób	zesp.	osób	
1	Brzeżany	Z. K. M. P.	10	—	—	4	30	6	52	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	82	
		S. M. P.	3	—	—	3	22	2	17	—	—	2	11	—	—	1	7	—	—	8	57	
2	Buczacz	Z. K. M. P.	5	5	41	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	41	
		S. M. P.	11	3	22	1	3	—	—	—	—	13	87	—	—	6	38	—	—	23	150	
3	Czortków	Z. K. M. P.	5	—	—	3	17	3	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	42	
		S. M. P.	1	—	—	1	6	2	15	—	—	1	8	—	—	—	—	—	—	4	29	
4	Kamionka str.	S. M. P.	2	1	5	—	—	—	—	—	—	4	26	—	—	—	—	—	—	5	31	
5	Kopyczyńce	Z. K. M. P.	6	6	45	—	—	4	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	67	
6	Podhajce	Z. K. M. P.	1	—	—	—	—	—	—	2	10	—	—	—	—	—	—	—	—	2	10	
		Związek Strzelecki	3	—	—	—	—	7	45	3	20	3	20	—	—	—	—	—	—	13	85	
		S. M. P.	3	—	—	—	—	—	—	3	24	5	44	—	—	—	—	—	—	8	68	
7	Przemyślany	Z. K. M. P.	6	—	—	—	—	6	46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	46	
		Związek Strzelecki	4	—	—	—	—	4	29	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	29	
		Młodzież ruska niezorgan.	2	—	—	—	—	2	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	16	
		S. M. P.	1	—	—	—	—	2	13	—	—	2	14	—	—	—	—	—	—	4	27	
8	Skałat	Z. K. M. P.	2	—	—	—	—	2	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	10	
		S. M. P.	2	—	—	2	12	—	—	—	—	1	5	—	—	—	—	—	—	3	17	
9	Tarnopol	Z. K. M. P.	4	—	—	—	—	1	8	—	—	—	—	3	16	—	—	—	—	4	24	
		S. M. P.	4	—	—	—	—	—	—	—	—	4	24	2	15	—	—	1	6	7	45	
10	Trembowla	Z. K. M. P.	3	3	17	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	17	
		S. M. P.	1	—	—	4	—	—	—	—	—	2	11	—	—	—	—	—	—	2	11	
11	Zbaraż	Z. K. M. P.	8	—	—	4	39	3	30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	69	
12	Złoczów	Z. K. M. P.	2	2	16	—	—	1	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	26	
		S. M. P.	3	—	—	2	15	2	16	—	—	3	20	—	—	—	—	—	—	7	51	
	OGÓŁEM		90	20	146	20	144	47	354	8	54	40	270	5	31	7	45	1	6	148	1050	

Zestawienie sumaryczne.

ORGANIZACJE:	Ilość miejscowości	Przeprowadzono tematów	Ilość zespołów	Ilość uczestników
Związek Kresowej Młodzieży Polskiej	50	5	58	434
Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej	31	8	71	486
Związek Strzelecki	7	3	17	114
Młodzież ruska niezorganizowana	2	1	2	16
OGÓŁEM	90	—	148	1050

UWAGA: Powiaty 1) Borszczów, 2) Brody, 3) Radziechów, 4) Zborów, 5) Zaleszczyki nie przeprowadzały w r. 1930 konkursów młodzieżowych.

OBJAŚNIENIE ZNAKÓW:

S. M. P. = Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej
Z. K. M. P. = Związek Kresowej Młodzieży Polskiej
M. T. R. = Małopolskie Towarzystwo Rolnicze.

Konkursy gospodarzy samodzielnych

W 1930 ROKU.

L. p.	POWIAT	Organizacje dające zespoły	Ilość miejscowości w których przeprowadzono konkursy	TEMATY KONKURSOWE: Prosięta Ilość zesp.	Prosięta Ilość osób	Rury Ilość zesp.	Rury Ilość osób	buraki pastewne Ilość zesp.	buraki pastewne Ilość osób	Ziemniaki Ilość zesp.	Ziemniaki Ilość osób	Pszenica Ilość zesp.	Pszenica Ilość osób	Kapusta Ilość zesp.	Kapusta Ilość osób	Ogródki warzywne Ilość zesp.	Ogródki warzywne Ilość osób	OGÓŁEM Ilość zesp.	OGÓŁEM Ilość osób	Uwagi
1	Brzeżany	M. T. R.	8	6	38	1	3	1	10	—	—	2	10	—	—	—	—	10	61	
2	Czortków	"	2	—	—	—	—	2	15	—	—	—	—	—	—	—	—	2	15	
3	Kamionka str.	"	2	2	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	12	
4	Kopyczyńce	"	2	2	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	16	
5	Przemyślany	"	7	10	87	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	87	
6	Skałat	"	4	—	—	—	—	4	28	—	—	—	—	—	—	—	—	4	28	
7	Tarnopol	"	20	—	—	—	—	5	38	6	44	7	36	1	6	4	28	23	152	
8	Trembowla	"	4	—	—	—	—	3	30	3	24	4	32	—	—	—	—	10	86	
		Silsk. Hosp.	2	—	—	—	—	2	11	2	16	—	—	—	—	—	—	4	27	
9	Zaleszczyki	M. T. R.	7	—	—	2	13	5	38	—	—	—	—	—	—	—	—	7	51	
10	Zbaraż	"	4	32	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	32	
11	Zborów	"	6	6	48	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	48	
12	Złoczów	"	5	1	6	—	—	3	29	—	—	2	14	—	—	—	—	6	49	
	Razem		73	31	239	3	16	25	199	11	84	15	92	1	6	4	28	90	664	

UWAGA: Powiaty 1) Borszczów, 2) Brody, 3) Buczacz, 4) Podhajce, 5) Radziechów nie przeprowadzały w r. 1930 konkursów gospodarzy samodzielnych.

Finansowanie akcji przysposobienia rolniczego młodzieży wiejskiej i konkursów gospodarzy samodzielnych w roku 1930

L.p.	POWIAT	Organizacja dająca zespoły	ILOŚĆ: Miejscowości objętych przysposobieniem rolniczem	ILOŚĆ: Osób fizycznych	Wysokość funduszów wypłaconych przez samorządy powiatowe złotych	Subwencja Ministerstwa Rolnictwa złotych	Ogółem złotych	UWAGI
1	Brzeżany	M. T. R. gospodarze samodzielni Z. K. M. P. S. M. P.	8 10 3	41 99 50	1087	2650	3737	Nagrody 3487 zł. pokaz 250 zł.
2	Buczacz	Z. K. M. P. S. M. P.	5 11	41 134	782	848	1630	nagrody
3	Czortków	M. T. R. gospodarze samodzielni Z. K. M. P. S. M. P.	2 5 1	15 42 26	953·71	1000	1953·71	nagrody 1708·71 zł. pokaz 245 zł,
4	Kamionka str.	M. T. R. gos. samod. Z. K. M. P. S. M. P.	2 — 2	12 — 31	1119	—	1119	nagrody 380 zł. materjał' konkursowy 739 zł.
5	Kopyczyńce	M. T. R. gos. samod. Z. K. M. P.	2 6	16 57	1060·80	1000	2060·80	nagrody
6	Podhajce	Z. K. M. P. S. M. P. Związek Strzelecki	1 3 3	10 58 46	1500	878	2378	nagrody 2078 zł. pokaz 300 zł.
7	Przemyślany	M. T. R. gos. samod. Z. K. M. P. S. M. P. Młodzież ruska niezorganizowana Związek Strzelecki	7 6 1 2 4	87 46 18 16 29	911·95	826	1737·93	nagrody 1588·20 zł. pokaz 149·73 zł.
8	Skałat	M. T. R. gos. samod. Z. K. M. P. S. M. P.	4 2 2	28 10 15	776·24	—	776·24	nagrody 625·39 zł. materjał konkursowy 150·85 zł.
9	Tarnopol	M. T. R. gos. samod. Z. K. M. P. S. M. P.	20 4 4	152 24 45	4889·37	1500	6389·37	nagrody 4115 zł. organizacja nasiona nawozy 1428·77 zł. pokaz 845·60 zł.
10	Trembowla	M. T. R. gos. samod. Silskij Hospodar gosp. samodzielni Z. K. M. P. S. M. P.	4 2 3 1	71 25 17 11	1606·80	—	1606·80	nagrody 652 zł. organizacja nasiona zeszyty 244 zł. pokaz 710·80 zł.
11	Zaleszczyki	M. T. R. gos. samod.	7	51	893	—	893	nagrody 656 zł. mater. konk. 237 zł.
12	Zbaraż	M. T. R. gos. samod. Z. K. M. P.	4 8	32 69	145·35	—	145·35	zakup jednodniówek
13	Zborów	M. T. R. gos. samod.	6	45	150	—	150	nagrody
14	Złoczów	M. T. R. gos. samod. Z. K. M. P. S. M. P.	5 2 3	49 26 33	1749·87	—	1749·87	nagrody 1020 zł. organizacja konkursów nasiona i zeszyty 508·87 urządzenie pokazu 221 zł.
		Ogółem	165	1577	17625·09	8702	26327·09	

Zestawienie sumaryczne.

ORGANIZACJA	Ilość miejscowości objętych konkursem	Ilość osób fizycznych
M. T. R. gospodarze samodzielni	73	624
Z. K. M. P.	52	441
S. M. P.	31	421
Związek Strzelecki	7	75
Młodzież ruska niezorganizowana	2	16
Ogółem	165	1577

OBJAŚNIENIE ZNAKÓW:

S. M. P. = Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej

Z. K. M. P. = Związek Kresowej Młodzieży Polskiej

M. T. R. = Małopolskie Towarzystwo Rolnicze

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.